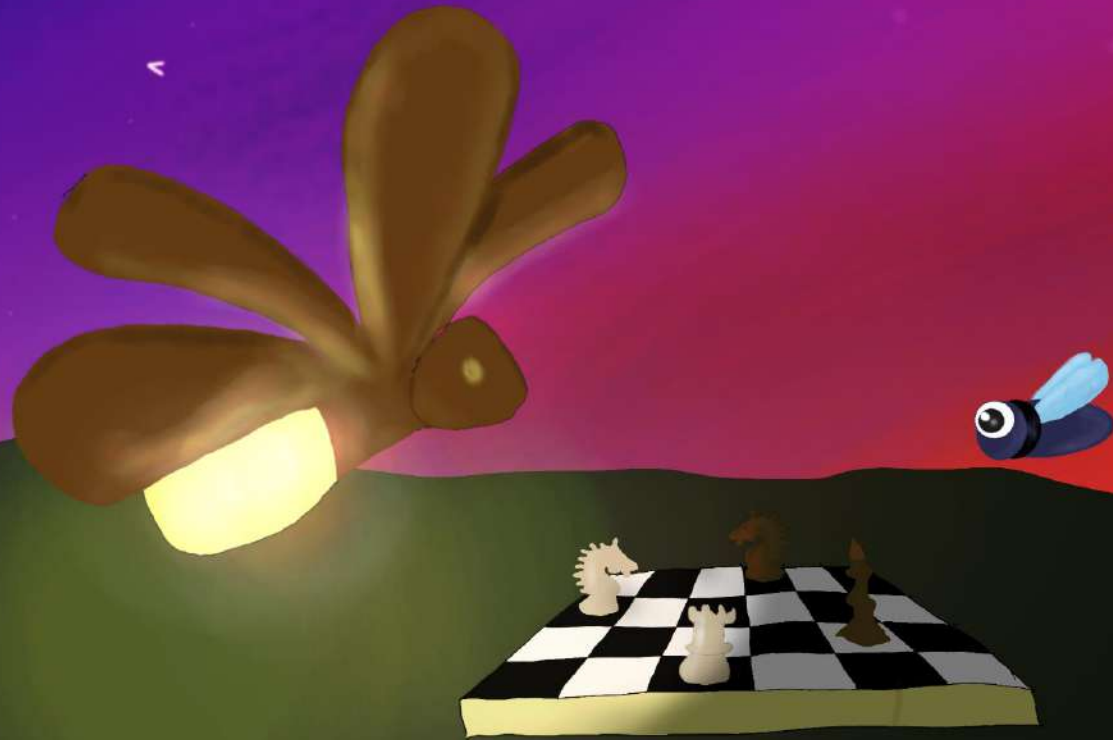
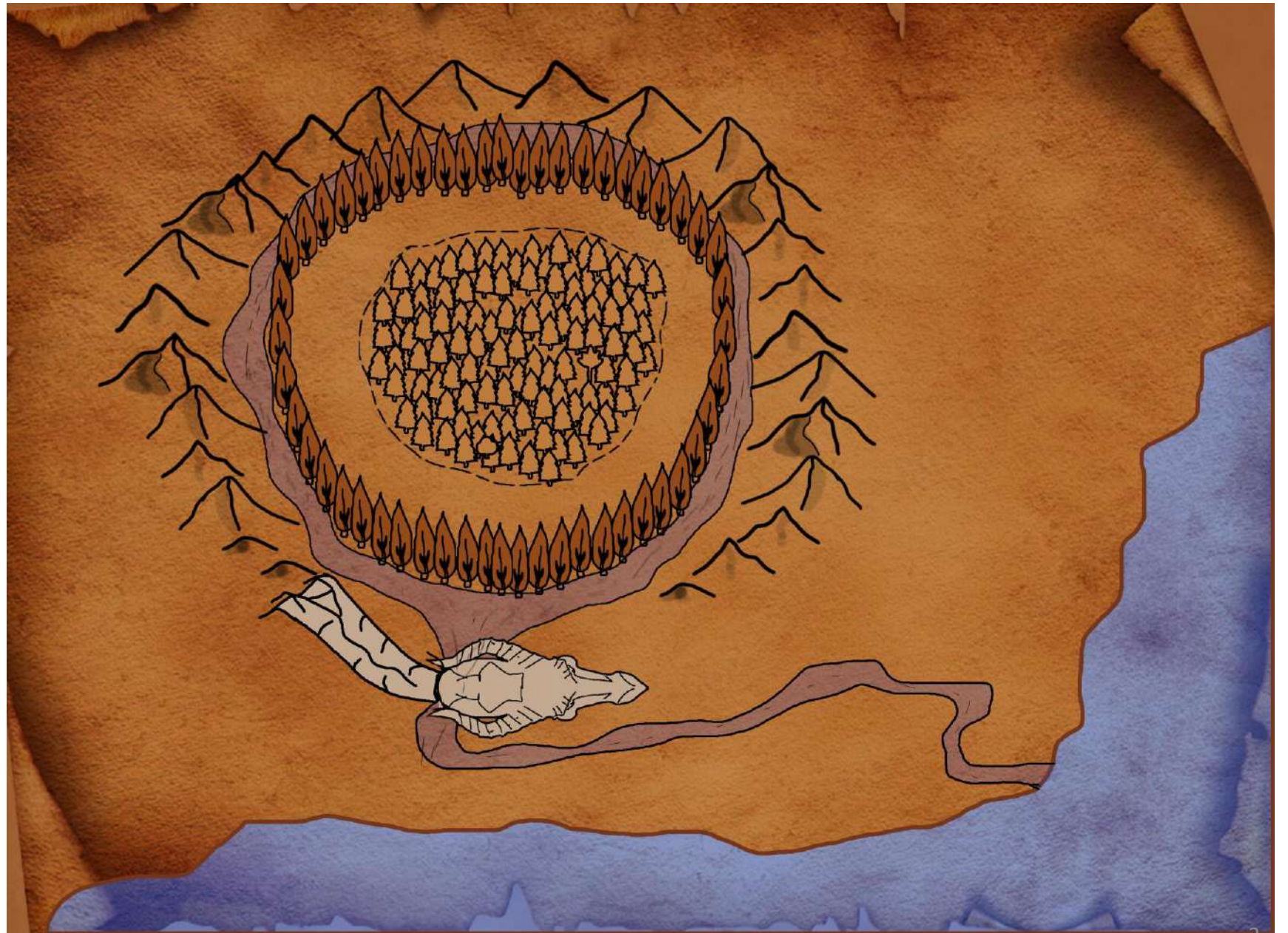

Η πιο φωτεινή πυγολαμπίδα

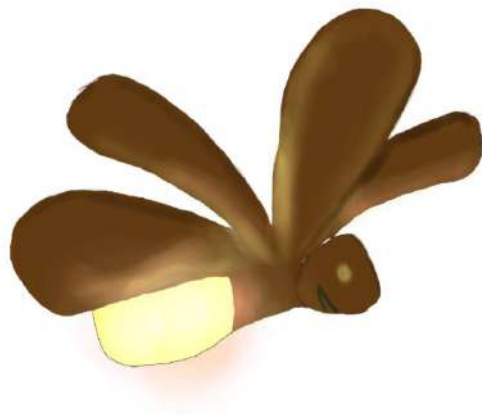

Χάρτης

Ήρωες

Φανή
Μαυρομάτης
Κοκκινιά
Γαλαζούλα
Μπιζέλης
Αστέρης
Δήμαρχος
Μπίλιας

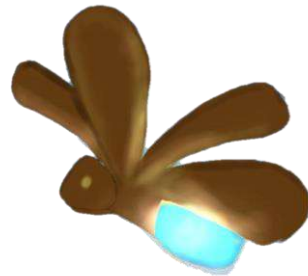
Φανή

Μαυρομάτης

Κοκκινιά

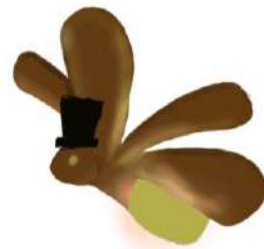
Γαλαζούλα

Μπιζέλης

Αστέρης

Δήμαρχος

Μπίλιας

Πολύ μακριά από τις πόλεις και τους ανθρώπους υπάρχει ένας τόπος μαγικός, βγαλμένος από τα παραμύθια. Κανείς δεν μπορεί να τον βρει εύκολα.

Στην καρδιά του τόπου αυτού βρίσκεται το Λαμπερό Δάσος, ένα τεράστιο δάσος με πολύχρωμα δέντρα. Γύρω από το δάσος βρίσκεται η πορτοκαλί πεδιάδα. Μια πεδιάδα με πανέμορφα πορτοκαλί, κόκκινα και κίτρινα μικρά άνθη.

Την πεδιάδα περικυκλώνει η περιοχή των Γιγάντων. Λέγεται έτσι, γιατί εκεί δεσπόζουν θεόρατα δέντρα, ψηλά μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι. Τα δέντρα γίγαντες προστατεύουν από τους βαριούς χειμώνες εμποδίζοντας το χιόνι, τη βροχή και τους δυνατούς ανέμους να μπουν μέσα στο δάσος.

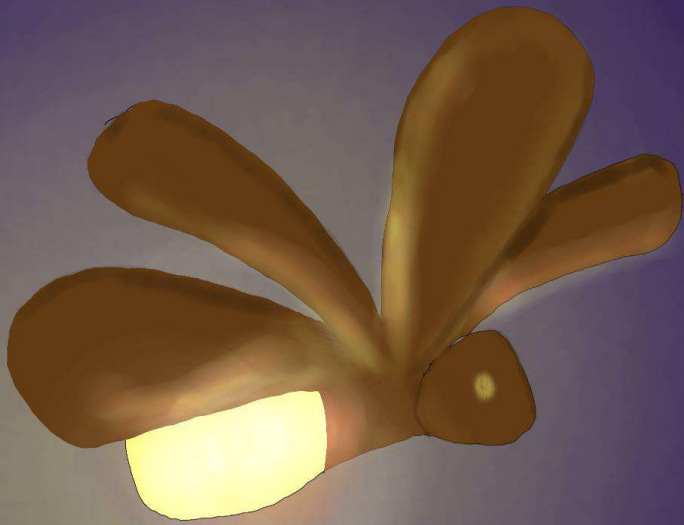
Ένα τεράστιο ποτάμι, το Ποτάμι του Φιδιού, ζώνει με τα ορμητικά νερά του την περιοχή των Γιγάντων και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να το διασχίσει.

Εκεί βρίσκεται και η Πέτρα του Δράκου, ένας τεράστιος βράχος σε σχήμα δράκου που προστάτευε τον μαγικό αυτόν τόπο από τα αδιάκριτα μάτια των ανθρώπων.

Από όλες τις περιοχές του μαγικού τόπου, η ομορφότερη ήταν το Λαμπερό Δάσος. Εκεί όλα τα ζώα ζούνε ήσυχα και χαρούμενα. Άλλα σε σπίτια που έχουν φτιάξει από κλαδιά, άλλα μέσα σε δέντρα ή μανιτάρια, άλλα κάτω από πέτρες, άλλα σε νούφαρα πάνω στις λίμνες και άλλα μέσα σε σπηλιές.

Αν και στο Λαμπερό Δάσος ζούνε πολλά και διάφορα ζώα, ένα είδος έχει ξεχωρίσει, οι πυγολαμπίδες.

Οι πυγολαμπίδες είναι μικρά έντομα που φέγγουν ένα αχνό φως στο πίσω μέρος τους. Το φως είναι πολύ διακριτικό, έτσι ώστε να μην ενοχλεί τα άλλα ζώα.

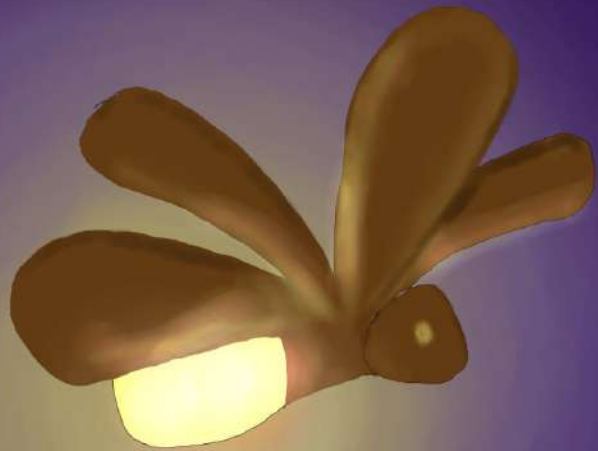
Οι πυγολαμπίδες βρίσκονται απ' άκρη
σ' άκρη του Λαμπερού Δάσους σε
πολλούς μικρούς οικισμούς και χάρη
στο φως που εκπέμπουν κάνουν όλο το
δάσος να φέγγει ένα γλυκό ζεστό
κιτρινοπράσινο χρώμα. Το βράδυ το
θέαμα είναι εντυπωσιακό.

Οι πυγολαμπίδες βοηθάνε τα υπόλοιπα ζώα με το φως τους. Λάμπουν στις φωλιές των μυρμηγκιών, βοηθάνε τις κουκουβάγιες στο διάβασμα, φωτίζουν τα σπίτια των σκίουρων, φέγγουν τις κυψέλες των μελισσών βοηθώντας στην παραγωγή μελιού.

Και τα υπόλοιπα ζώα αντίστοιχα βοηθάνε τις πυγολαμπίδες δίνοντας τρόφιμα, μέλι, βελανίδια, μαθαίνοντάς τους γράμματα.

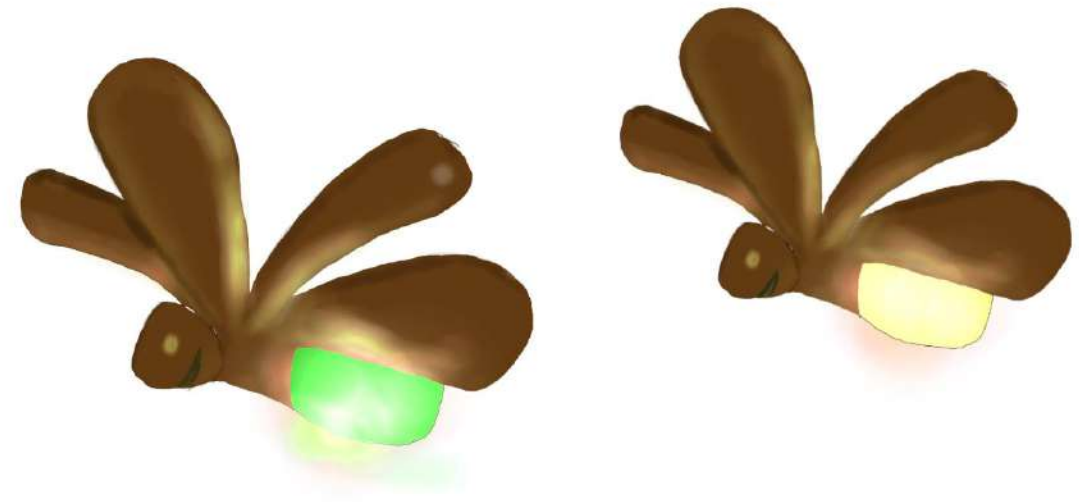
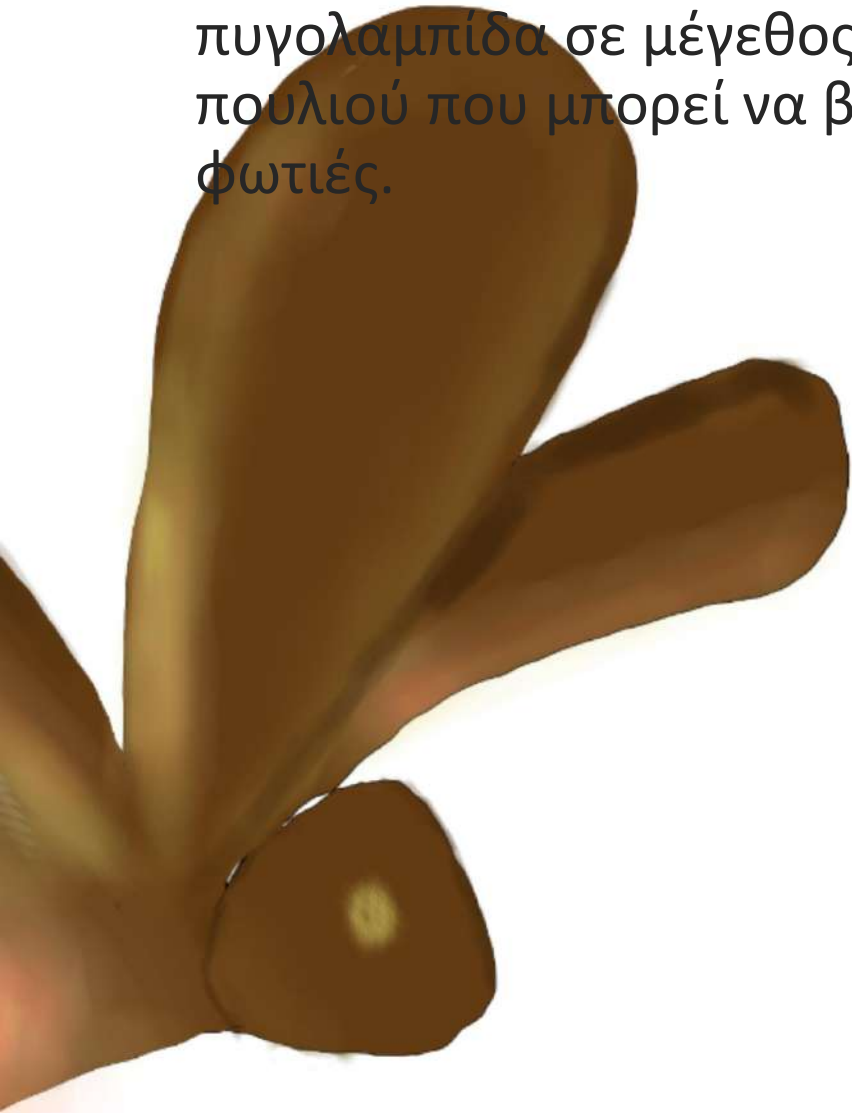
Για μια πυγολαμπίδα όμως τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά. Η Φανή δεν είναι όπως οι άλλες πυγολαμπίδες. Είναι πολύ μεγαλύτερη σε μέγεθος που θυμίζει περισσότερο μικρό σπυργίτι παρά έντομο.

Το μεγάλο της μέγεθος την κάνει και πιο αργή από τις υπόλοιπες πυγολαμπίδες. Και δεν είναι μόνο αυτό. Η λάμψη της είναι υπερβολικά δυνατή. Είναι τόσο δυνατή που ενοχλεί τους άλλους, ειδικά τα βράδια. Ακόμα χειρότερα μερικές φορές η λάμψη γίνεται τόσο δυνατή που μπορεί να βάλει και φωτιά.

Σε ένα μέρος που όλα κυλάνε ήσυχα και ειρηνικά σαν το λαμπερό δάσος, η ζωή δεν είναι καθόλου εύκολη για μια πυγολαμπίδα σε μέγεθος μικρού πουλιού που μπορεί να βάλει και φωτιές.

«Προσοχή! Έρχεται η Φανή! Προσοχή!» φώναξε ο Αστέρης, μια πολύ δημοφιλής πυγολαμπίδα, καθώς η Φανή περπατούσε αμέριμνη. Αμέσως όλες οι πυγολαμπίδες ξεκαρδίστηκαν από τα γέλια.

«Τι λες Φανή θα μας βάλεις πάλι καμιά φωτιά όπως τις προάλλες;» την ρώτησε ειρωνικά ο Αστέρης.

«Μα το έκανα κατά λάθος», σκέφτηκε η Φανή, «γιατί δεν το καταλαβαίνουν; Αφού δεν μπορώ να ελέγξω τη λάμψη μου».

«Τι με κοιτάς; Θα μου απαντήσεις ή θα στέκεσαι έτσι σαν ένα τεράστιο αερόστατο;»

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να αντιδράσει η Φανή πήγαινε στην σελίδα 15

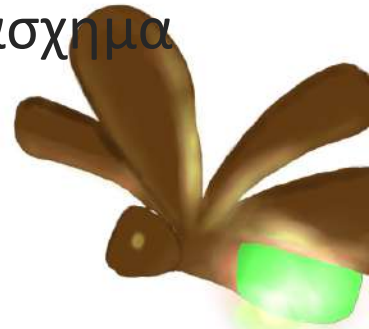
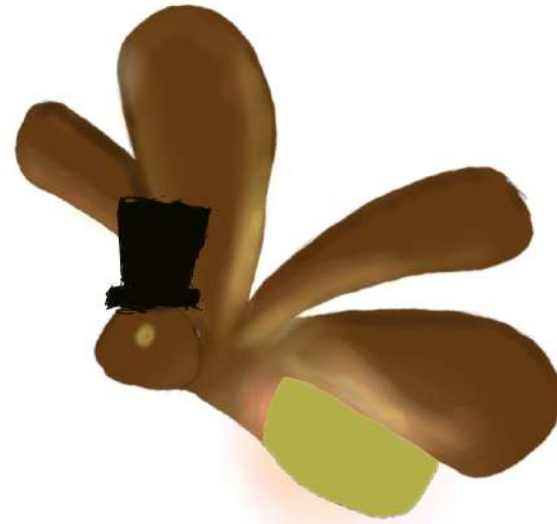
B) Αν δεν θες να αντιδράσει η Φανή πήγαινε στην σελίδα 18

«Μπορεί να είμαι αερόστατο, όπως λες, αλλά τουλάχιστον έχω μυαλό! Δεν είμαι σαν εσένα άμυαλη!» του απάντησε νευριασμένα η Φανή.

«Πώς με είπες;» είπε εξαγριωμένος ο Αστέρης. Τώρα όλοι είχαν σταματήσει και τους κοιτούσαν.

«Φανή τι λόγια είναι αυτά;» αποκρίθηκε από μακριά ο Δήμαρχος «δεν το επιτρέπω στον οικισμό μας να μιλάς έτσι!».

«Δήμαρχε, στον Αστέρη γιατί δεν λέτε τίποτα που μου μιλάει άσχημα συνέχεια;»

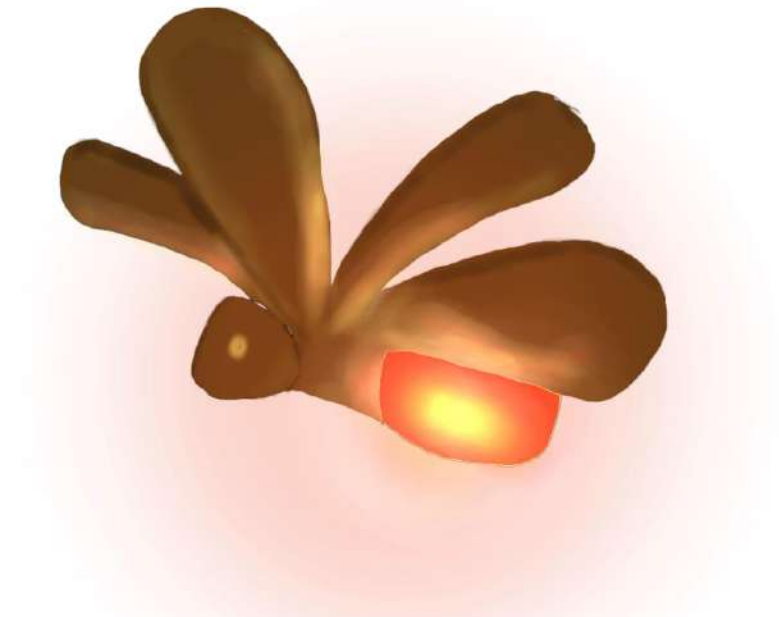

«Εγώ εσένα άκουσα Φανή.»

«Μα..»

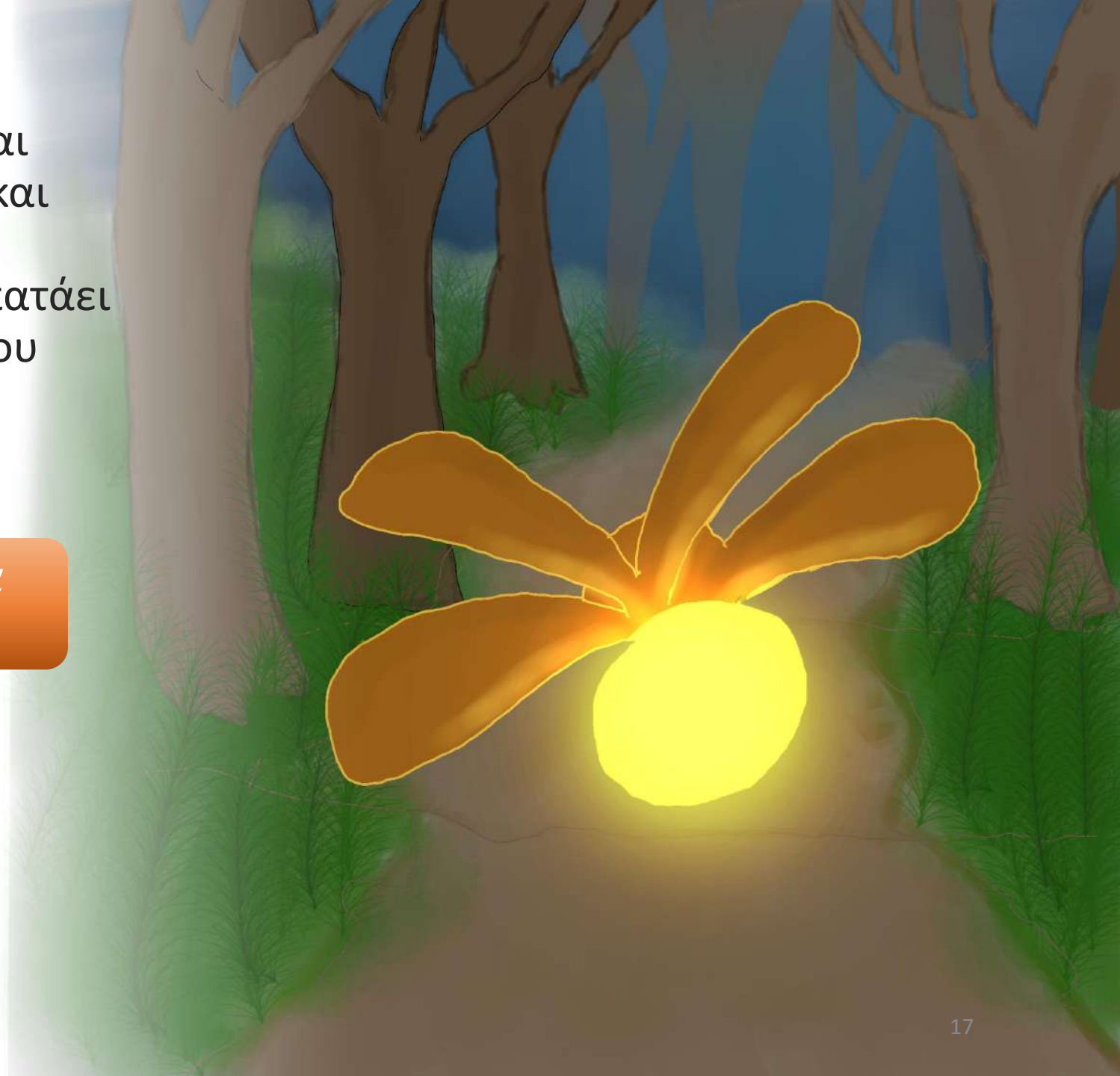
«Δεν έχει μα Φανή», τη διέκοψε ο Δήμαρχος «προκαλείς με τις πράξεις σου και τώρα προκαλείς και με τα λόγια σου. Δεν θα επιτρέψω...»

«Πάλι φασαρίες έχετε εδώ;», τούς φώναξε μια όμορφη πυγολαμπίδα που έλαμπε ένα ελαφρύ κόκκινο φως. «Μοιράζω μέλι σε όλους τους οικισμούς και μόνο εδώ έχει τόση φασαρία!». Ήταν η Κοκκινιά, μια πυγολαμπίδα από τον διπλανό οικισμό, υπεύθυνη να μοιράζει το μέλι στις υπόλοιπες πυγολαμπίδες.

«Δεν έχει κανένα νόημα να προσπαθώ», σκέφτηκε η Φανή και γύρισε την πλάτη στον Δήμαρχο και τους υπόλοιπους. «Κανείς δε με καταλαβαίνει». Συνέχισε να περπατάει μακριά από τους άλλους μέχρι που βγήκε έξω από τον οικισμό.

Προχώρησε στη σελίδα 20 για να μάθεις τη συνέχεια!

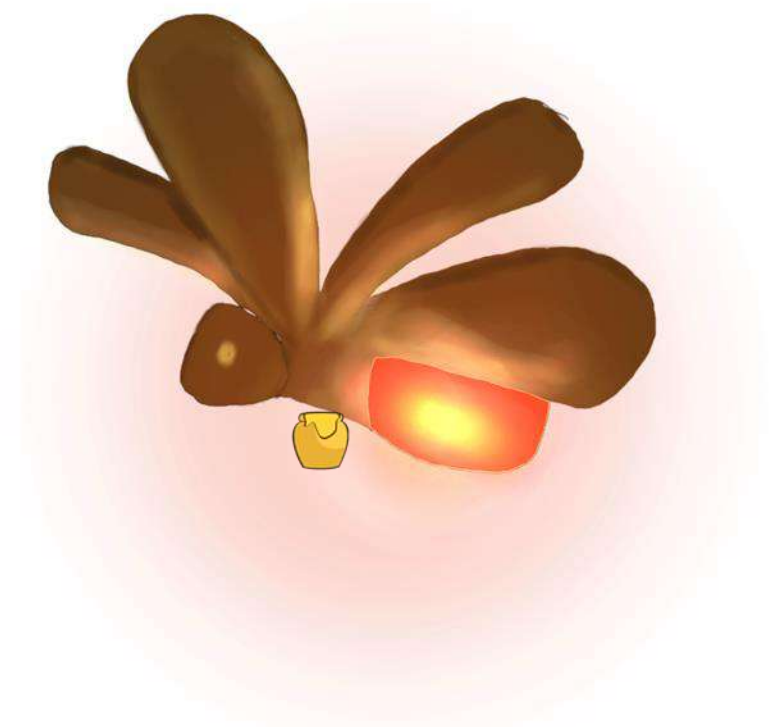
Η Φανή έσκυψε το κεφάλι
ντροπιασμένη και γύρισε να φύγει.

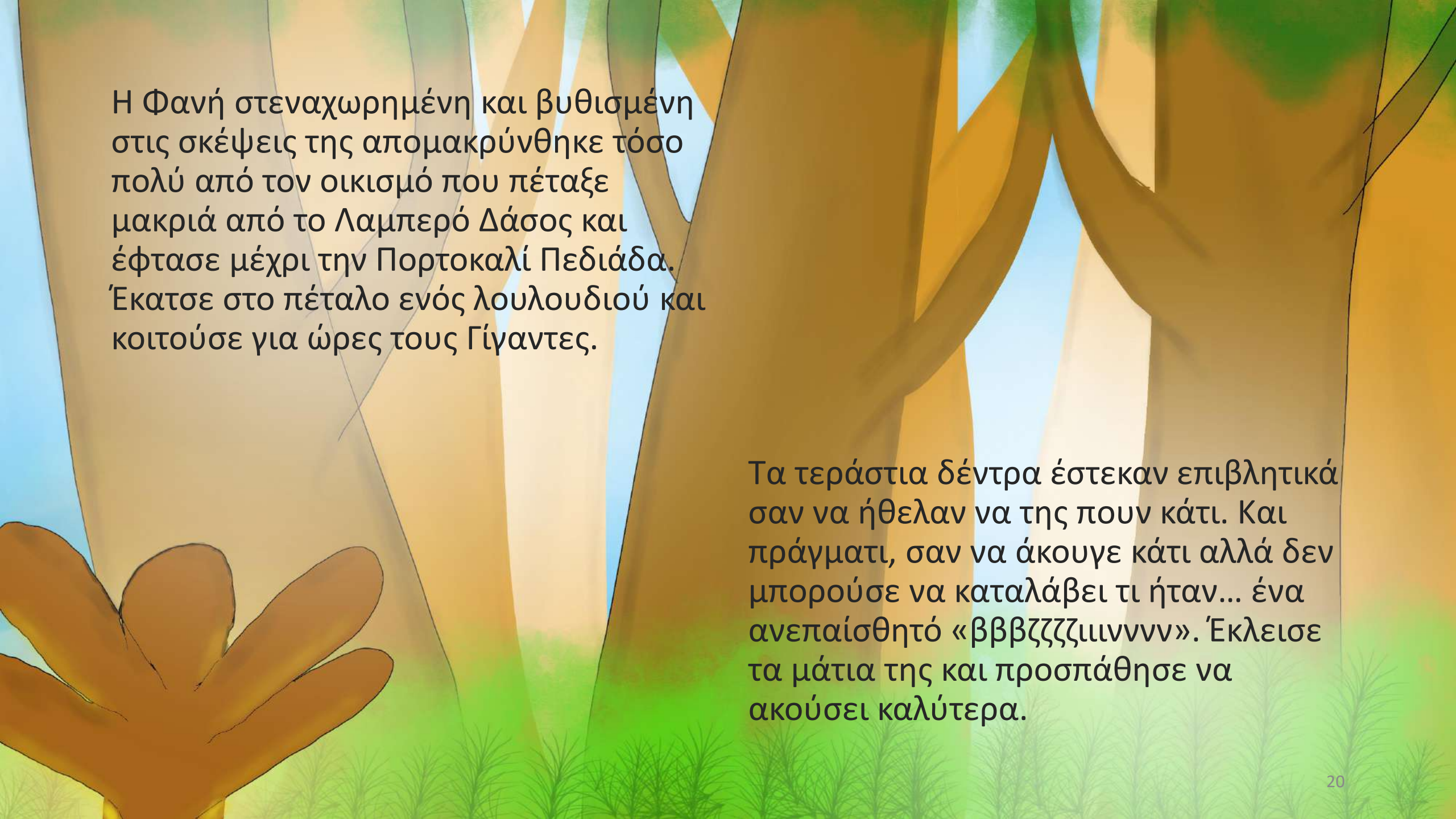
«Έτσι μπράβο! Πήγαινε να μην έχουμε
άλλα προβλήματα, αρκετές φωτιές μας
έχεις ανάψει φλογισμένο αερόστατο».

Όλοι ξέσπασαν στα γέλια. Ακόμα και ο
δήμαρχος που περπατούσε δίπλα τους
έσκασε ένα διακριτικό χαμόγελο που
προσπάθησε να κρύψει με τις κεραίες
του.

«Καλά έκανες και δεν του έδωσες
σημασία» της είπε μια πυγολαμπίδα με
όμορφο κόκκινο απαλό φως «Είναι ένας
ανόητος και δεν έχει κανένα νόημα να
συζητάμε μαζί του» συνέχισε η όμορφη
πυγολαμπίδα καθώς της πρόσφερε ένα
βαζάκι μέλι. Ήταν η Κοκκινιά από έναν
διπλανό οικισμό. Ήταν υπεύθυνη να
μοιράζει το μέλι στις πυγολαμπίδες.

«Σε ευχαριστώ πολύ» της είπε η Φανή. Εκείνη έκανε ένα νεύμα και πέταξε μακριά, για να μοιράσει και τα υπόλοιπα βαζάκια

The background is a stylized illustration of a forest. Several tall, slender trees with light brown trunks and green foliage are visible. In the foreground, there is a large, brown, hand-like shape with five fingers, resembling a giant's hand or a large flower. The overall color palette is warm, with greens, yellows, and browns.

Η Φανή στεναχωρημένη και βυθισμένη στις σκέψεις της απομακρύνθηκε τόσο πολύ από τον οικισμό που πέταξε μακριά από το Λαμπερό Δάσος και έφτασε μέχρι την Πορτοκαλί Πεδιάδα. Έκατσε στο πέταλο ενός λουλουδιού και κοιτούσε για ώρες τους Γίγαντες.

Τα τεράστια δέντρα έστεκαν επιβλητικά σαν να ήθελαν να της πουν κάτι. Και πράγματι, σαν να άκουγε κάτι αλλά δεν μπορούσε να καταλάβει τι ήταν... ένα ανεπαίσθητό «βββζζζιιιννν». Έκλεισε τα μάτια της και προσπάθησε να ακούσει καλύτερα.

«ΓΕΙΑ ΣΟΥ!»

Η Φανή γύρισε απότομα και αντίκρισε δυο πελώρια μάτια να την κοιτάνε.
«Βοήθεια! Τι είσαι εσύ;» άρχισε να φτερουγίζει πανικόβλητη, η κοιλιά της αναβόσβηνε από τον τρόμο, έμπλεξε τα πόδια της και τα φτερά της στα άνηθ και ξαφνικά βρέθηκε στο έδαφος.

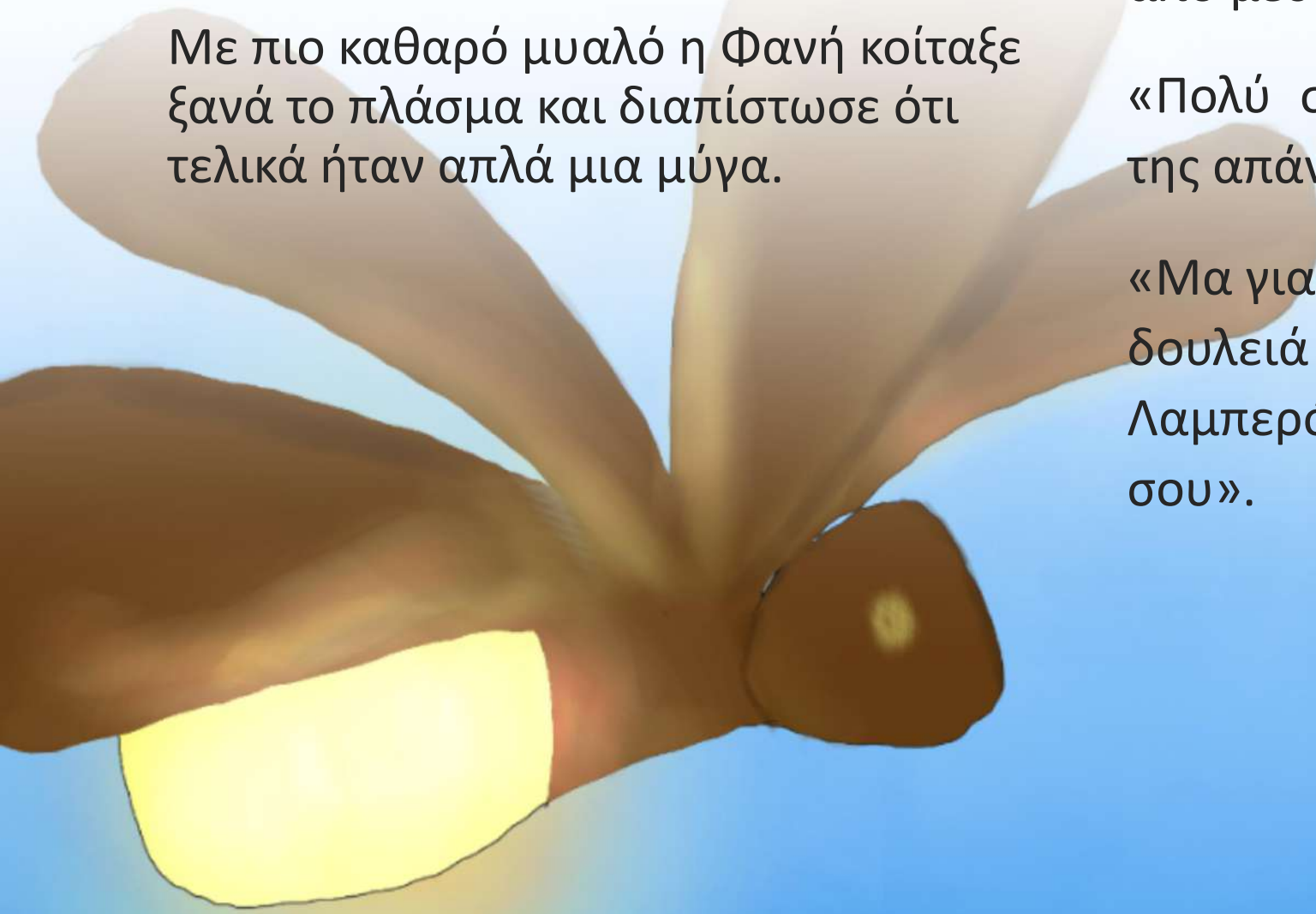
«Συγγνώμη δεν ήθελα να σε τρομάξω, είσαι καλά; Είμαι ο Μαυρομάτης».

Με πιο καθαρό μυαλό η Φανή κοίταξε ξανά το πλάσμα και διαπίστωσε ότι τελικά ήταν απλά μια μύγα.

«Μια μύγα είσαι μόνο...» είπε σχεδόν από μέσα της ανακουφισμένη.

«Πολύ σωστά είμαι απλά μια μύγα», της απάντησε ο Μαυρομάτης.

«Μα για στάσου», απόρησε η Φανή, «τι δουλειά έχει μια μύγα μέσα στο Λαμπερό Δάσος; Δεν είναι εδώ η θέση σου».

«Πράγματι, ζούσα σε μια πόλη αρκετά
μακριά από εδώ και έψαχνα τροφή.
Ξέρεις Φανή, οι άνθρωποι δεν μας
συμπαθούν ιδιαίτερα.

Απομακρυνόμενοι λοιπόν, όλο και πιο πολύ για να αποφύγω τους ανθρώπους. Βρήκα μια τεράστια κόκκινη βάρκα με άπλετο φαγητό και έκατσα να φάω. Χωρίς να το καταλάβω, η βάρκα σάλπαρε.

Δεν άργησαν οι άνθρωποι να με ανακαλύψουν πάνω στα φαγητά. Άρχισαν να κουνάνε χέρια πόδια και να μου πετάνε αντικείμενα. Μέχρι και πριόνια έβγαλαν! Τώρα κατά πόσο εύκολα θα πετύχει κανείς μια μύγα με πριόνι είναι άξιο απορίας!»

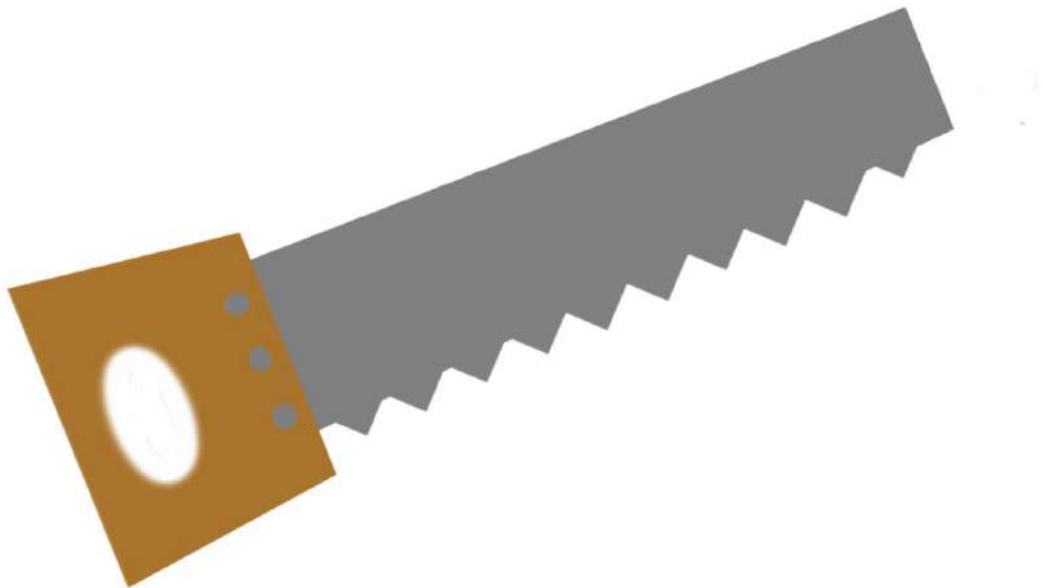

«Πριόνια;» ρώτησε η Φανή.

«Ναι! Τρία τεράστια!»

«Τι είναι τα πριόνια;»

«Είναι εργαλεία που μοιάζουν με σπαθιά. Τέλος πάντων, που λες, πέταξα όσο πιο μακριά μπορούσα από τη βάρκα, για να σωθώ. Όσο απομακρυνόμουν όμως από τη βάρκα, τόσο χαοτικό γινόταν το γαλάζιο της θάλασσας.»

«Πετούσα για μέρες χωρίς να βρω
στεριά μέχρι που τα φτερά μου
κουράστηκαν. Σαν να μην έφτανε αυτό
ξέσπασε μια τρομακτική καταιγίδα.

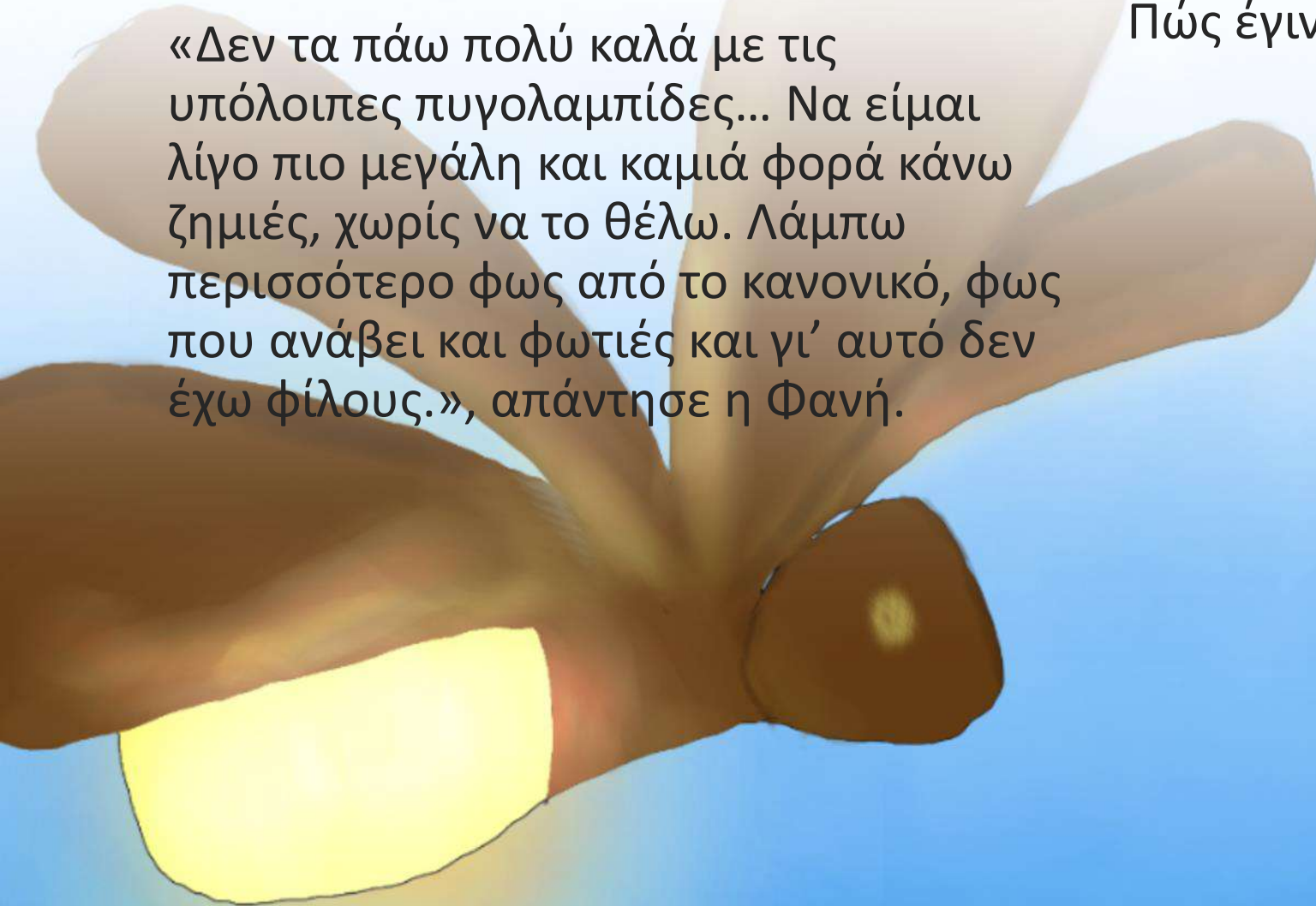
Ο αέρας με πήγαινε όπου ήθελε,
σταμάτησα να πεταρίζω γιατί δεν είχε
νόημα. Και εχθές ξύπνησα πάνω σε
αυτό τον τεράστιο Γίγαντα». Ο
Μαυρομάτης γύρισε και έδειξε ένα από
τα τεράστια δέντρα της Περιοχής των
Γιγάντων.

«Εσύ τι κάνεις μόνη σου εδώ πέρα; Πού είναι οι φίλοι σου;», ρώτησε τη Φανή.

«Δεν τα πάω πολύ καλά με τις υπόλοιπες πυγολαμπίδες... Να είμαι λίγο πιο μεγάλη και καμιά φορά κάνω ζημιές, χωρίς να το θέλω. Λάμπω περισσότερο φως από το κανονικό, φως που ανάβει και φωτιές και γι' αυτό δεν έχω φίλους.», απάντησε η Φανή.

«Πράγματι είσαι αρκετά μεγαλύτερη από τις πυγολαμπίδες που γνωρίζω. Πώς έγινε αυτό;»

«Ένα σμήνος μέλισσες αναζητώντας τροφή με είχαν βρει όταν ήμουν νεογέννητη και με μπέρδεψαν για δική τους. Νομίζοντας ότι είμαι άρρωστη με τάζαν για μέρες με βασιλικό πολτό. Μέχρι να καταλάβουν ότι δεν ήμουν μέλισσα είχα ήδη γίνει αρκετά μεγαλύτερη και πιο λαμπερή από τις άλλες πυγολαμπίδες.»

«Θεέ μου, ελπίζω να μην πάρουν μαζί τους κανένα κατσαριδάκι αυτές οι μέλισσες!»

«Αυτή η καημένη μύγα έχει περάσει πάρα πολλά!», σκέφτηκε η Φανή, «Παρόλα αυτά έχει ακόμα καλή διάθεση».

Πρώτη φορά έβλεπε μύγα από κοντά, μόνο στο σχολείο είχε ακούσει γι' αυτές στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος. Το βιβλίο έλεγε ότι είναι βρώμικα έντομα που ζούνε στα σκουπίδια των πόλεων και δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα στη φύση.

«Θες να γίνουμε φίλοι;» η μύγα διέκοψε απότομα τις σκέψεις της Φανής.

«Να γίνω φίλη με μια μύγα; Η αλήθεια είναι ότι δεν έχω φίλους, αλλά αν με δουν στο δάσος να κάνω παρέα με μια βρώμικη μύγα, τότε θα με κοροϊδεύουν ακόμα περισσότερο. Από την άλλη αυτή η μύγα φαίνεται πολύ καλή και έχει περάσει πολλά... αλλά μια μύγα τι κοινό μπορεί να έχει με μια πεντακάθαρη γυαλιστερή πυγολαμπίδα, όπως εγώ;»

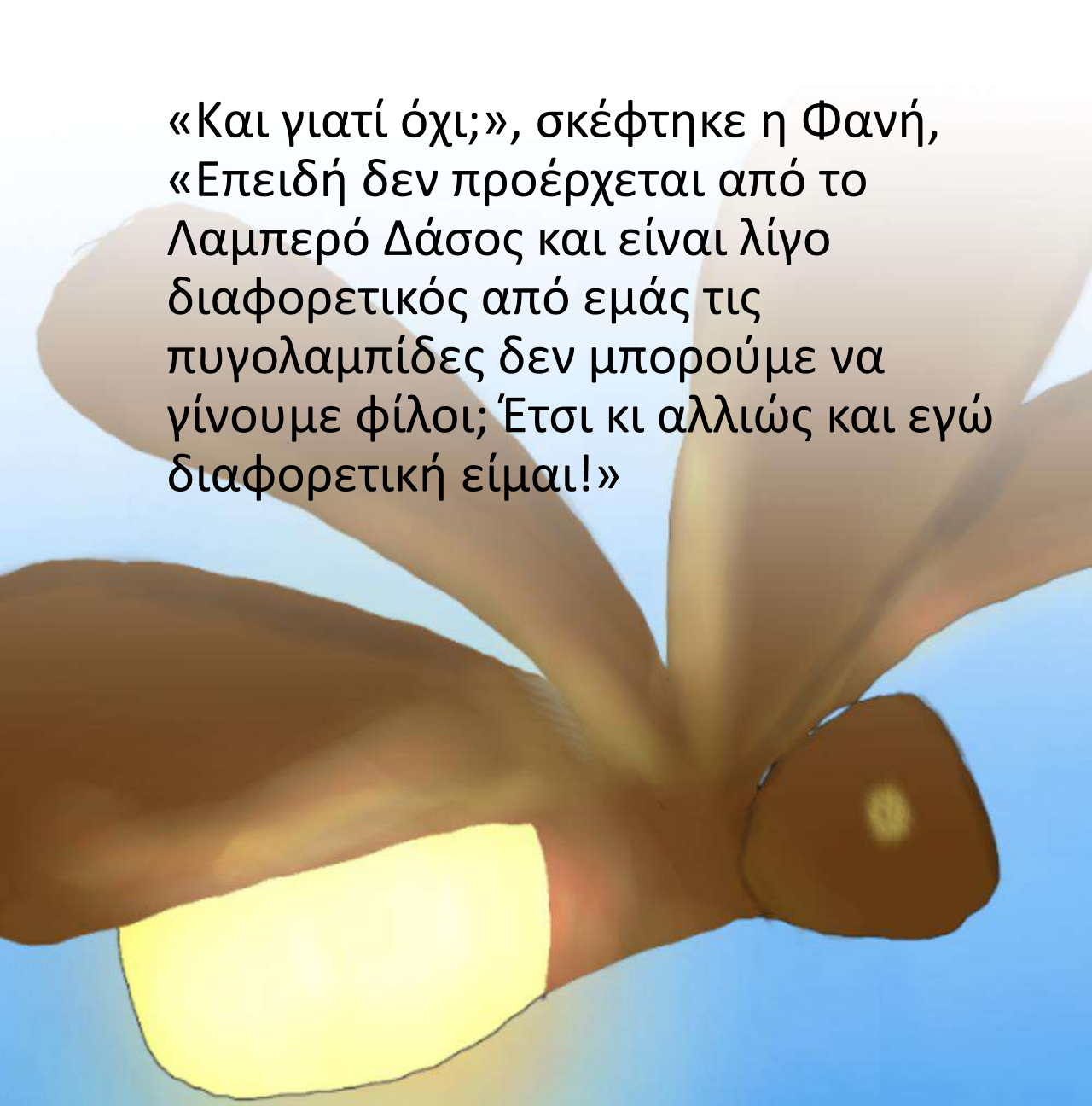

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να δεχτεί να γίνει φίλη του πήγαινε στην σελίδα 32.

B) Αν θες να μη δεχτεί να γίνει φίλη του πήγαινε στην σελίδα 41.

«Και γιατί όχι;», σκέφτηκε η Φανή,
«Επειδή δεν προέρχεται από το
Λαμπερό Δάσος και είναι λίγο
διαφορετικός από εμάς τις
πυγολαμπίδες δεν μπορούμε να
γίνουμε φίλοι; Έτσι κι αλλιώς και εγώ
διαφορετική είμαι!»

«Ναι θα το ήθελα!», απάντησε στον
Μαυρομάτη, «Εμένα με λένε Φανή,
χάρηκα πολύ!»

«Τέλεια! Και εγώ χαίρομαι! Λοιπόν
Φανή πώς περνάτε τον χρόνο σας
εδώ;»

«Λοιπόν εδώ είναι όλα τέλεια, για τους άλλους δηλαδή... Όταν σκοτεινιάζει, κάνουμε εργασίες για άλλα ζώα και εκείνα το πρωί βοηθούν εμάς. Έχουμε αρκετό ελεύθερο χρόνο για παιχνίδι. Αλλά εμένα δεν με αφήνουν ούτε να βοηθήσω στις δουλειές, ούτε να παίζω παιχνίδια.»

«Ωραία λοιπόν, ας παίξουμε μαζί ένα παιχνίδι», πρότεινε ο Μαυρομάτης, «τι θα έλεγες για αγώνες ταχύτητας; Όποιος φτάσει πρώτος σε εκείνο το κόκκινο λουλούδι, κερδίζει!»

«Ναι, ας το δοκιμάσουμε», είπε διστακτικά η Φανή.

 «Με το ένα, με το δύο, με το τρία, πάμε!»

Πετάρισαν τα φτερά τους και οι δύο αλλά ο Μαυρομάτης εξαφανίστηκε μέσα σε δευτερόλεπτα, ενώ η Φανή ακολουθούσε πολύ πιο αργά.

«Μα αυτός είναι πιο γρήγορος και από τον Αστέρη! Εγώ είμαι πολύ δυσκίνητη, για να τον φτάσω».

«Κέρδισα!», φώναξε ο Μαυρομάτης και γύρισε να δει πού ήταν η Φανή. «Δεν πειράζει Φανή, καλά τα πήγες κι εσύ. Μπορούμε να δοκιμάσουμε ένα άλλο παιχνίδι που να μην έχει σχέση με την ταχύτητα. Τι λες να παίξουμε βόλους; Όποιος φτάσει πιο μακριά αυτό το χαλίκι, είναι ο νικητής!»

Η κοιλιά της Φανής έλαμψε αμέσως από χαρά. Ο Μαυρομάτης όχι μόνο δεν καυχήθηκε για τη νίκη του, αλλά της πρότεινε να παίξουν κάτι διαφορετικό.

«Ναι βέβαια! Μου αρέσουν πολύ οι βόλοι!»

Άρπαξαν από ένα χαλικάκι ο καθένας και πρώτος έριξε ο Μαυρομάτης. Το χαλικάκι έκανε μια μικρή καμπύλη και έπεσε σχεδόν μπροστά τους. Σειρά της Φανής, έριξε το χαλίκι με όλη της τη δύναμη και εκείνο πήγε τόσο μακριά που σχεδόν δεν το έβλεπαν πια.

«Είσαι φοβερή! Πρώτη φορά βλέπω τέτοια δύναμη!», της είπε ο Μαυρομάτης.

«Σε ευχαριστώ πολύ!», του απάντησε η Φανή που είχε να ακούσει καλά λόγια εδώ και πολύ καιρό

«Αλλά δεν είναι σωστό όμως, στα παιχνίδια ταχύτητας είσαι καλός εσύ και στα παιχνίδια δύναμης είμαι καλή εγώ. Τι να παίξουμε, για να είναι δίκαιο και για τους δυο;»

«Λοιπόν, μπορούμε να παίξουμε σκάκι.»

«Σκάκι; Δεν το γνωρίζω αυτό το παιχνίδι», απόρησε η Φανή.

«Το έμαθα από τους ανθρώπους», είπε ο Μαυρομάτης, «πρώτα όμως πρέπει να φτιάξουμε τα πιόνια. Ας μαζέψουμε μερικά πετραδάκια και ξύλα».

Για αρκετή ώρα έψαχναν τα κατάλληλα υλικά, για να φτιάξουν τα πιόνια που ήθελαν. Ο Μαυρομάτης εξήγησε τους κανόνες στη Φανή, η οποία δεν άργησε να τους καταλάβει.

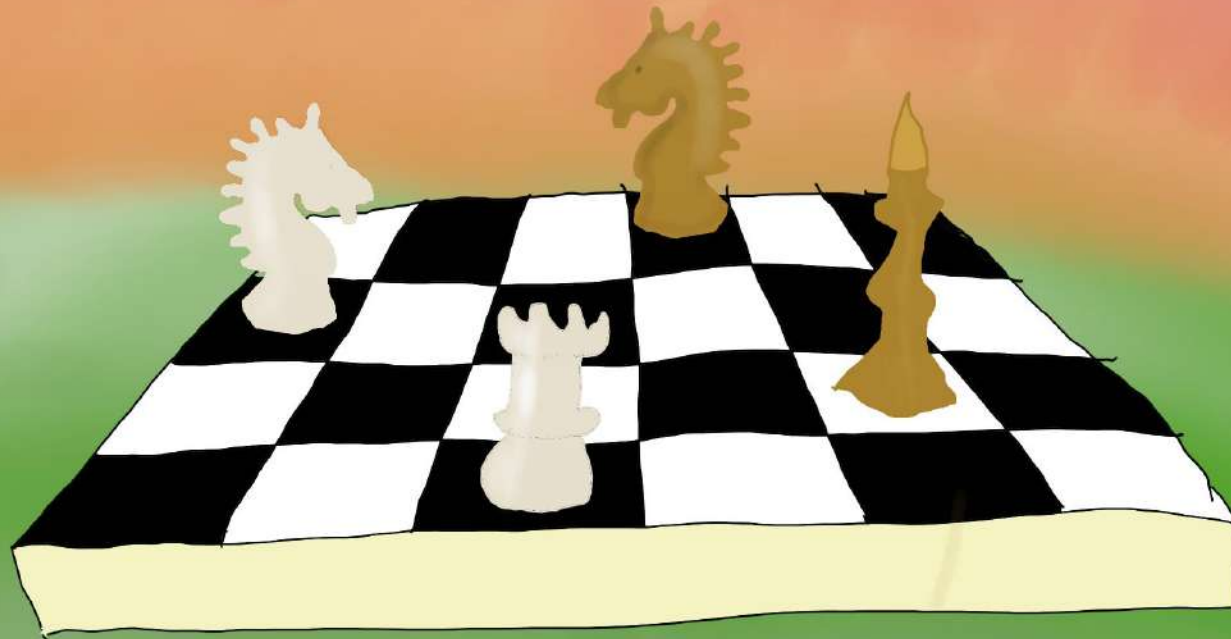
Ωραία λοιπόν ας παίξουμε!», πρότεινε η Φανή.

“Ναι αλλά έχει νυχτώσει».

«Κανένα πρόβλημα», του απάντησε και αμέσως η Φανή έφεξε με το κιτρινοπράσινο φως της.

Συνειδητοποίησε πως μετά από πολύ καιρό μπορούσε να ελέγξει το φως που έβγαζε.

«Ευχαριστώ Φανή, τώρα είναι καλύτερα!»

Ξεκίνησαν να παίζουν την πρώτη παρτίδα, μετά συνέχισαν στη δεύτερη, την τρίτη και έπαιζαν όλο το βράδυ. Στην αρχή κέρδιζε ο Μαυρομάτης. Μόλις η Φανή εξασκήθηκε καλύτερα στο παιχνίδι, άρχισε να κερδίζει και εκείνη αρκετές παρτίδες. Δεν κρατούσαν σκορ πια, τη μια κέρδιζε ο ένας, την άλλη ο άλλος, αλλά δεν τους ένοιαζε καθόλου, γιατί βρήκαν ένα παιχνίδι που θα μπορούσαν να παίζουν μαζί.

«Είναι φανταστικό παιχνίδι! Έχουμε τόσα ωραία πράγματα στον οικισμό μας, αλλά ποτέ δεν είχαμε σκάκι.»

«Ανυπομονώ να επισκεφτώ τον οικισμό σου, πρέπει να είναι πολύ όμορφος!»

«Μπορούμε να πάμε μια βόλτα, αν θες!»

Προχώρησε στη σελίδα 47 για να μάθεις τη συνέχεια!

«Μα πού ακούστηκε! Να κάνει παρέα μια πυγολαμπίδα με μια μύγα, μια ξένη που δεν ανήκει καν στο Λαμπερό Δάσος!» μονολογούσε η Φανή, «Όχι, όχι εγώ ανήκω με τις πυγολαμπίδες, μπορεί να με κάνουν φίλη τους κάποια στιγμή. Εξάλλου, ίσως να φταίω κι εγώ με τη συμπεριφορά μου. Θα προσπαθήσω πάλι σήμερα να μπω στην παρέα του Αστέρη!»

«Λυπάμαι Μαυρομάτη, αλλά βιάζομαι να επιστρέψω στον οικισμό μου. Κάποια άλλη φορά...» και προτού προλάβει να της απαντήσει ο Μαυρομάτης, η Φανή είχε ήδη ανοίξει τα φτερά της και πετούσε μακριά του.

«Ούτε να το φαντάζομαι δεν θέλω, να με έβλεπαν οι άλλες πυγολαμπίδες να κάνω παρέα με μια μύγα, τότε θα με κορόιδευαν ακόμα πιο πολύ», σκεφτόταν η Φανή καθώς απομακρυνόταν όλο και περισσότερο από τον Μαυρομάτη.

Μετά από αρκετή ώρα η Φανή έφτασε στον οικισμό της. Πολλές πυγολαμπίδες πήγαιναν να βοηθήσουν άλλα ζώα.

«Να έρθω μαζί σας κι εγώ;» ρώτησε κάποιες.

«Λυπάμαι Φανή, είμαστε ήδη αρκετοί»

Δεν το έβαλε κάτω, ρώτησε και μια άλλη παρέα.

«Θέλετε να βοηθήσω και εγώ κάπου;»

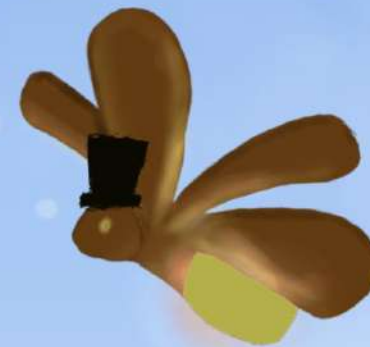
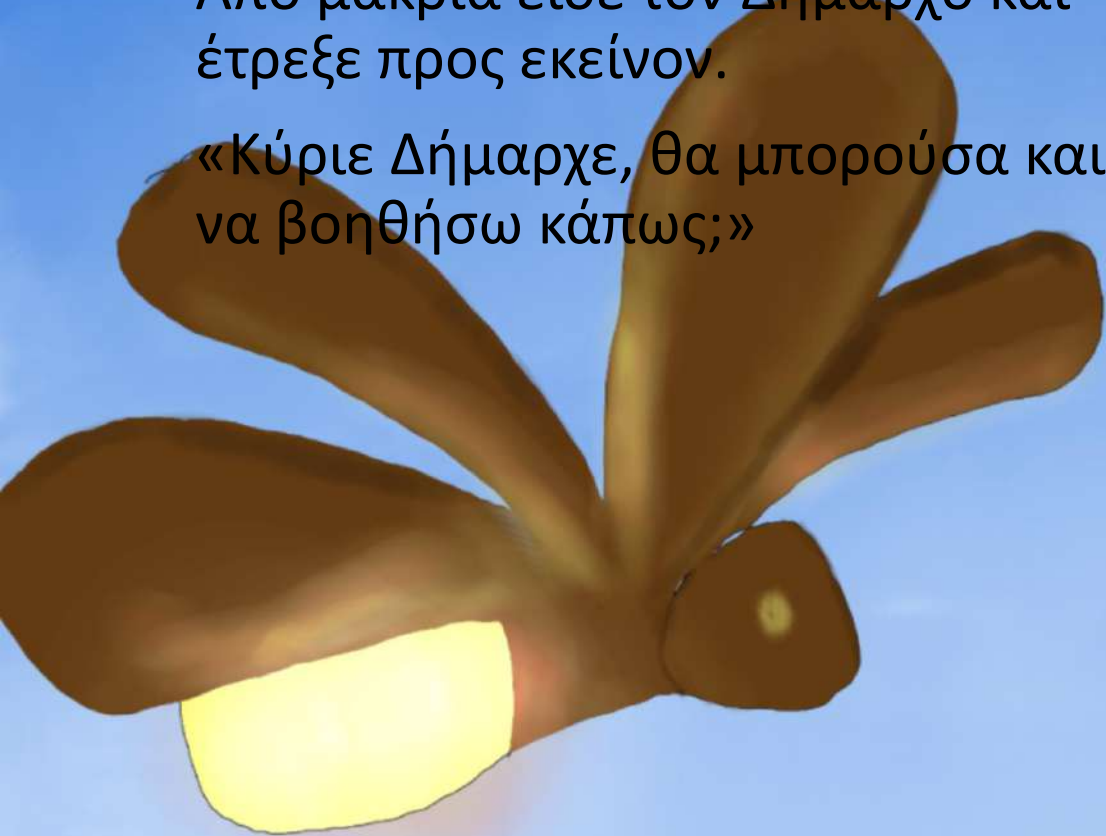
«Όχι Φανή, δεν χρειάζεται»

Από μακριά είδε τον Δήμαρχο και έτρεξε προς εκείνον.

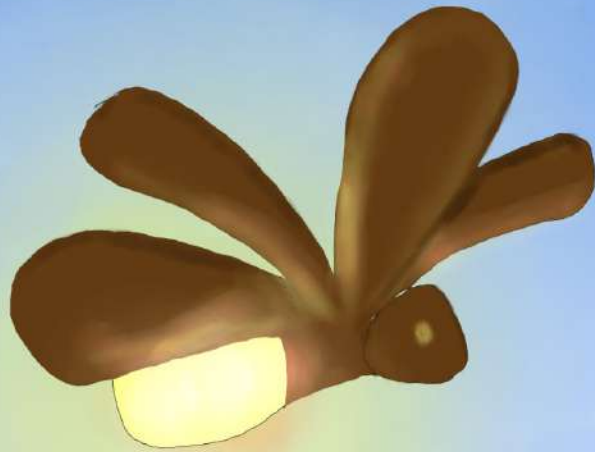
«Κύριε Δήμαρχε, θα μπορούσα και εγώ να βοηθήσω κάπως;»

«Φανή τα έχουμε πει αυτά! Λάμπεις πάρα πολύ δυνατό φως, κανένας δεν θέλει τόσο δυνατό φως. Επίσης, δεν το διακινδυνεύουμε να πάρουμε πάλι φωτιά! Καλύτερα να μη συμμετέχεις.»

Η Φανή έκατσε περίλυπη σε ένα βραχάκι και κοιτούσε από μακριά τις άλλες πυγολαμπίδες που ήταν χαρούμενες.

«Πάμε για νουφαροδρομίες!» φώναξε κάποιος από μακριά. Ήταν ο Αστέρης. Για μια στιγμή η Φανή νόμιζε ότι το έλεγε σε εκείνη, αλλά έκανε λάθος. Γρήγορα μαζεύτηκαν και άλλες πυγολαμπίδες και άρχισαν τις νουφαροδρομίες.

«Θα τους ζητήσω να παίξω μαζί τους και ελπίζω να με αφήσουν», είπε από μέσα της η Φανή. Μάζεψε όλο το θάρρος και ρώτησε τον Αστέρη:

Γεια σου Αστέρη, θα μπορούσα να παίξω και εγώ μαζί σας;»

Αμέσως άρχισαν τα χαχανητά.

«Ναι, γιατί όχι;» είπε ο Αστέρης, ενώ με το ζόρι κρατιόταν να μη γελάσει.

Η Φανή γέμισε από χαρά! «Επιτέλους», σκέφτηκε, «θα παίξω και εγώ μαζί τους!».

«Πήγαινε στον μεγάλο βράχο και όταν σφυρίξουμε ξεκίνα τη διαδρομή με τα νούφαρα» τής είπε ο Αστέρης και εκείνη το έκανε. Μόλις άκουσε το σφύριγμα, άρχισε να πηδάει από νούφαρο σε νούφαρο και μόλις έφτασε στο τελευταίο, γύρισε προς τους υπόλοιπους, για να δει τι θα της πουν.... αλλά δεν ήταν κανείς εκεί. Είχαν τρέξει και είχαν φύγει όλοι. Το μόνο που ακουγόταν ήταν τα γέλια τους από μακριά.

Τότε σκέφτηκε τον Μαυρομάτη. Πόσο λάθος είχε κάνει που δεν ήθελε να γίνουν φίλοι. Τώρα μπορεί να έπαιζαν, να συζητούσαν. Δεν έχασε καιρό, πήρε πάλι τον δρόμο για την Πορτοκαλί πεδιάδα.

Βρήκε τον Μαυρομάτη να κάθεται μόνος του. «Μαυρομάτη... με συγχωρείς για πριν, ήμουν κακοδιάθετη. Θες ακόμα να γίνουμε φίλοι; Με λένε Φανή.»

«Μα φυσικά, Φανή! Φαίνεσαι αρκετά συμπαθητική αλλά και στενοχωρημένη», της απάντησε η ευδιάθετη μύγα. «Λοιπόν, τι θα έλεγες να με ξεναγήσεις στα λημέρια σου;».

Η Φανή και ο Μαυρομάτης
περπατούσαν για ώρα στον οικισμό των
πυγολαμπίδων.

«Δεν έχω ξαναδεί τόσο όμορφο μέρος
Φανή, είσαι πολύ τυχερή που ζεις
εδώ!»

«Μόλις γνωρίσεις τις υπόλοιπες
πυγολαμπίδες, θα διαπιστώσεις ότι δεν
ισχύει αυτό», απάντησε
απογοητευμένη η Φανή.

Καθώς περπατούσαν, μερικές
πυγολαμπίδες τούς κοιτούσαν και
ψιθύριζαν:

«Μια μύγα! Μα τι θέλει εδώ πέρα;»
Ο Μαυρομάτης δε φαινόταν να
πτοείται όμως.

«Μα δεν καταλαβαίνω», τον ρώτησε νευριασμένη η Φανή «πώς είναι δυνατόν να μη σε ενοχλούν όλα όσα ακούς;» και η λάμψη της άρχιζε να γίνεται πιο έντονη.

«Δε θα ασχοληθώ με τα λόγια που λέει ο καθένας! Μην ξεχνάς ότι στην πόλη είναι χειρότερα τα πράγματα. Είμαι σίγουρος ότι θα υπάρχουν πυγολαμπίδες να ταιριάξουμε, απλώς δεν τις έχεις βρει».

«Α να! Αυτός είναι ο Αστέρης και η παρέα του, ετοιμάζονται για μεγάλες νουφαροδρομίες.»

«Ε! Πορτατίφ, πάρε αυτή!» ακούστηκε μια φωνή από ψηλά. Ήταν ο Μπίλιας, φίλος του Αστέρη. Μια μπάλα από μέλι εκσφενδονίστηκε προς τη Φανή και εκείνη ούτε που πρόλαβε να δει κάτι. Ο Μαυρομάτης με τα απίστευτα αντανακλαστικά που διαθέτει μια μύγα, αμέσως γράπωσε ένα φύλλο και το έβαλε σαν ασπίδα μπροστά από τη Φανή.

«Ωω!» ακούστηκε ταυτόχρονα από όλες τις πυγολαμπίδες που άρχισαν να συζητάνε για το πόσο γρήγορη ήταν η κίνηση του Μαυρομάτη.

Εκείνη την ώρα η Φανή είδε μια μπάλα μελιού ακριβώς μπροστά από ένα σπίτι. Ταυτόχρονα, άκουγε τα χαχανητά του Μπίλια επάνω στο δέντρο.

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να επιτεθεί στον Μπίλια πήγαινε στην σελίδα 51.

B) Αν θες να μην επιτεθεί στον Μπίλια πήγαινε στη σελίδα 53.

Χωρίς δεύτερη σκέψη, η Φανή αρπάζει την μπάλα μελιού και ετοιμάζεται να την πετάξει στον Μπίλια.

«Φανή όχι!», φώναξε ο Μαυρομάτης, αλλά ήταν ήδη αργά. Η Φανή εκσφενδόνισε την μπάλα μελιού, η οποία χτύπησε με δύναμη τον Μπίλια κατευθείαν στο κεφάλι. Εκείνος δεν πρόλαβε να αντιδράσει, ζαλίστηκε και έπεσε άτσαλα στο έδαφος.

«Το φτερό μου!» κλαψούριζε ο Μπίλιας κρατώντας το σπασμένο του φτερό

«Δεν έπρεπε να το κάνεις αυτό Φανή, θα πάρει μέρες μέχρι να ξαναγίνει καλά το φτερό του», της είπε ο Μαυρομάτης.

Η Φανή αμέσως μετάνιωσε για την πράξη της. Έτρεξε προς τον Μπίλια, ο οποίος δεν είχε σταματήσει το κλάμα. «Συγγνώμη Μπίλια, αντέδρασα υπερβολικά... απλά κανείς δε με σέβεται εδώ! Δεν ήθελα να...».

«Θα έπρεπε να ντρέπεστε κι οι δυο σας!», τους φώναξε μια πυγολαμπίδα από μακριά. «Με αυτά πού κάνετε δε σέβεστε ούτε τους εαυτούς σας, ούτε τις μέλισσες που μας προσφέρουν το μέλι τους!». Μερικές πυγολαμπίδες άνοιξαν τα φτερά τους και έφυγαν απογοητευμένες.

Προχώρησε στη σελίδα 54 για να μάθεις τη συνέχεια!

Η σκέψη να επιτεθεί στον Μπίλια
αμέσως έφυγε από το μυαλό της.

«Είναι όλοι κακοί απέναντί μου σε αυτό
το μέρος! Σου τα έλεγα Μαυρομάτη! Σε
ευχαριστώ που με προστάτευες!»

«Θα έπρεπε να ντρέπεστε!» ακούστηκε
μια πυγολαμπίδα από το βάθος. «Δε
σέβεστε ούτε τη Φανή, αλλά ούτε και
τις μέλισσες που μας προσφέρουν το
μέλι τους». Μερικές πυγολαμπίδες
άνοιξαν τα φτερά τους και έφυγαν
απογοητευμένες.

«Να είδες; Στο έλεγα Φανή. Δε
συμφωνούν όλοι με τις πράξεις του
Αστέρη και της παρέας του.»

«Ωραία λοιπόν», είπε ο Αστέρης «αν
θες να κερδίσεις τον σεβασμό μας πάρε
και εσύ μέρος στις μεγάλες
νουφαροδρομίες, για να αποδείξεις την
αξία σου!»

«Αυτή είναι η ευκαιρία μου» είπε η
Φανή στον Μαυρομάτη «θα
συμμετάσχω κι εγώ κι αν τα πάω καλά,
θα με σέβονται.»

«Μα Φανή, δε χρειάζεται να βγεις πρώτη σε κάποιον αγώνα, για να κερδίσεις τον σεβασμό των άλλων. Έπρεπε να σε σέβονται γι' αυτό που είσαι.»

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να λάβει μέρος στον αγώνα πήγαινε στη σελίδα 56.

B) Αν θες να μη λάβει μέρος στον αγώνα πήγαινε στη σελίδα 62.

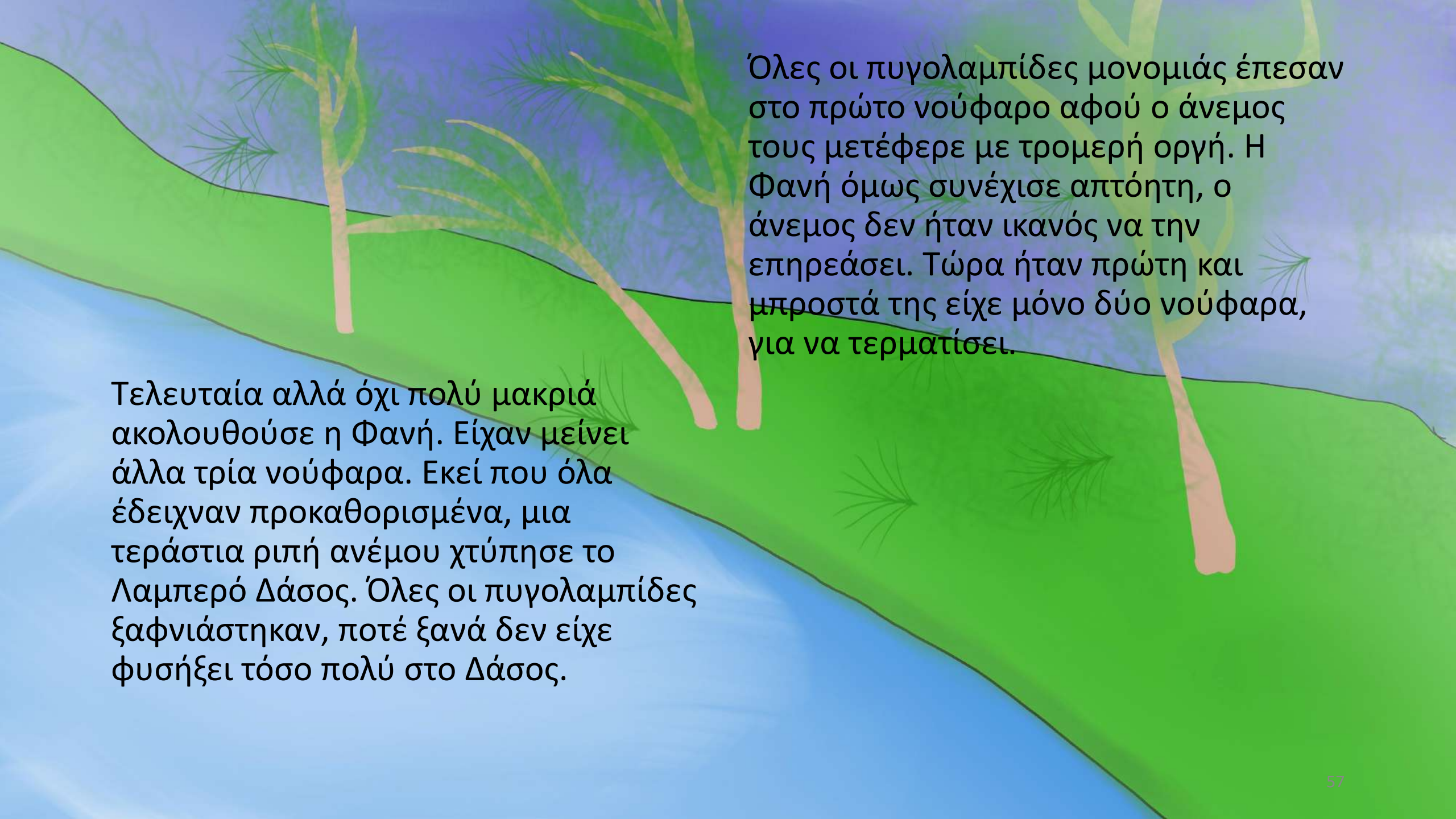

Οι πυγολαμπίδες παίρνουν θέση η μια δίπλα από την άλλη. Η αντίστροφη μέτρηση ξεκινά... 3, 2, 1 και φύγανε.

«Πρέπει να δώσω τον καλύτερό μου εαυτό» σκέφτηκε η Φανή «είναι η ευκαιρία μου!»

Όλες οι πυγολαμπίδες ξεκίνησαν σχεδόν ταυτόχρονα. Από τις πρώτες στιγμές δυο ξεχώρισαν, ο Αστέρης που είχε ήδη πάρει αρκετό προβάδισμα και η Φανή που είχε μείνει πιο πίσω από τις άλλες. Στα δυο πρώτα νούφαρα προηγούνταν ο Αστέρης με τις υπόλοιπες πυγολαμπίδες από πίσω του.

Όλες οι πυγολαμπίδες μονομιάς έπεσαν στο πρώτο νούφαρο αφού ο άνεμος τους μετέφερε με τρομερή οργή. Η Φανή όμως συνέχισε απτόητη, ο άνεμος δεν ήταν ικανός να την επηρεάσει. Τώρα ήταν πρώτη και μπροστά της είχε μόνο δύο νούφαρα, για να τερματίσει.

Τελευταία αλλά όχι πολύ μακριά ακολουθούσε η Φανή. Είχαν μείνει άλλα τρία νούφαρα. Εκεί που όλα έδειχναν προκαθορισμένα, μια τεράστια ριπή ανέμου χτύπησε το Λαμπερό Δάσος. Όλες οι πυγολαμπίδες ξαφνιάστηκαν, ποτέ ξανά δεν είχε φυσήσει τόσο πολύ στο Δάσος.

Ο Αστέρης μην μπορώντας να πιστέψει τι έχει γίνει πετάρισε τα φτερά του όσο πιο γρήγορα μπορούσε για να προλάβει το χαμένο έδαφος, το μόνο που κατάφερε όμως ήταν να παραμείνει στο ίδιο σημείο.

Τα φτερά του είχαν βραχεί και δεν μπορούσε να πετάξει ακόμα. Είδε τις υπόλοιπες πυγολαμπίδες να τον προσπερνάνε.

Ένα νούφαρο έμενε ακόμα για να βγει πρώτη η Φανή αλλά ήδη μια πυγολαμπίδα την είχε προφτάσει, πιο γρήγορη από τη Φανή.

Η Φανή είχε κουραστεί αρκετά, δεν μπορούσε να πάει πιο γρήγορα. Λίγο πριν τον τερματισμό και μια δεύτερη πυγολαμπίδα την προσπέρασε.

«Μπράβο Φανή!» ζητωκραύγασε ο Μαυρομάτης «Εξαιρετικός αγώνας! Βγήκες Τρίτη.»

«Ναι, αλλά θα μπορούσα να είμαι και πρώτη»

«Οι άλλες πυγολαμπίδες ήταν αρκετά γρήγορες, άσε που κέρδισες και τον Αστέρη»

«Είναι άδικο!» φώναζε ο Αστέρης «Πρέπει να γίνει επανάληψη του αγώνα» Κανείς όμως δεν του έδωσε σημασία.

«Λοιπόν Μαυρομάτη, τώρα είμαι σίγουρη ότι θα με σέβονται! Είδες πως αντιστάθηκα στον άνεμο;»

Ωστόσο καμία πυγολαμπίδα δεν είχε έρθει να συγχαρεί τη Φανή.

«Δεν πειράζει Φανή, μην τους δίνεις σημασία. Εσύ τα κατάφερες μια χαρά.»

Προχώρησε στη σελίδα 70 για να μάθεις τη συνέχεια!

«Έχεις δίκιο! Με το να παίξω στο παιχνίδι δεν πρόκειται να αλλάξει κάτι, ακόμα και αν κέρδιζα τον Αστέρη».

«Καλή απόφαση» απάντησε ο Μαυρομάτης.

«Ωραία τότε, τι θα ήθελες να κάνουμε τώρα;»

«Τι θα έλεγες να βρίσκαμε εκείνες τις πυγολαμπίδες που σε υπερασπίστηκαν; Φαίνονται φιλικές και διαφέρουν από όλους αυτούς που είναι εδώ».

«Ας δώσουμε μια ευκαιρία».

«Λοιπόν Φανή, αυτό που έκανες ήταν εξαιρετικό», ακούστηκε μια άγνωστη φωνή από πίσω της.

Η Φανή και ο Μαυρομάτης γύρισαν και αντίκρισαν μια πυγολαμπίδα με κατακόκκινο φως να τους κοιτάει. Ήταν η Κοκκινιά.

«Μα τι εννοείς;» ρώτησε απορημένη η Φανή «Δεν έκανα τίποτα».

«Πώς δεν έκανες τίποτα, είπες όχι στον Αστέρη μπροστά σε όλους τους φίλους του, σίγουρα με τίποτα δε θα περίμενε ότι κάποιος θα του αρνηθεί οτιδήποτε. Αλλά του χρειαζόταν!»

Η όμορφη πυγολαμπίδα κοίταξε τον Μαυρομάτη και του συστήθηκε.

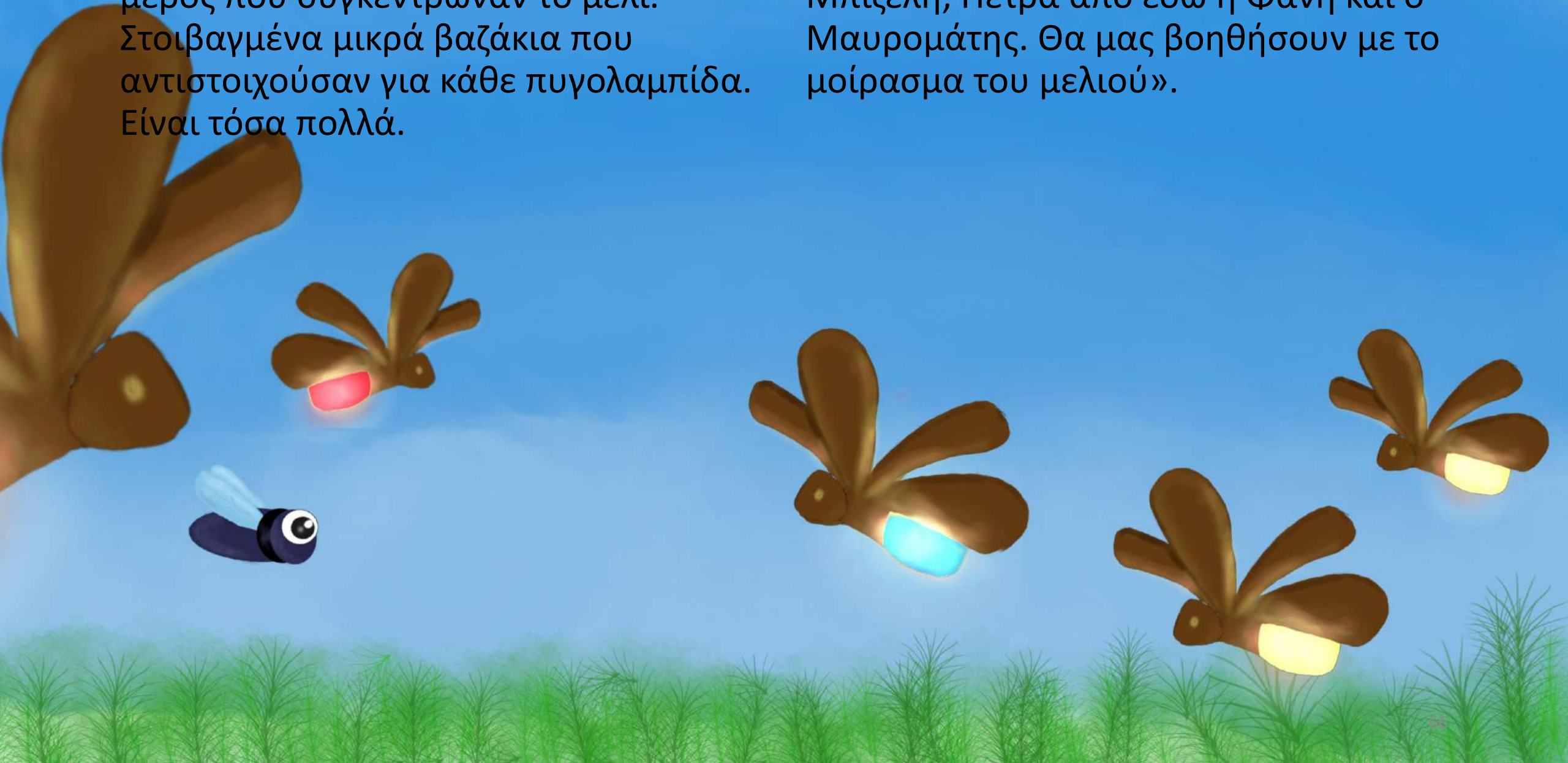
«Άκουσα ότι θέλετε να συναντήσετε την Γαλαζούλα, τον Μπιζέλη και την Πέτρα», συνέχισε εκείνη, «θα τους συναντήσω σε λίγο για να πάρουν το μέλι που μας έδωσαν οι μέλισσες και να το μοιράσουμε στις υπόλοιπες πυγολαμπίδες. Μπορείτε να μας βοηθήσετε αν θέλετε».

Η Φάνη έλαμψε, δεν πίστευε στα αυτιά της. Να λοιπόν που κάποιος της ζητούσε βοήθεια.

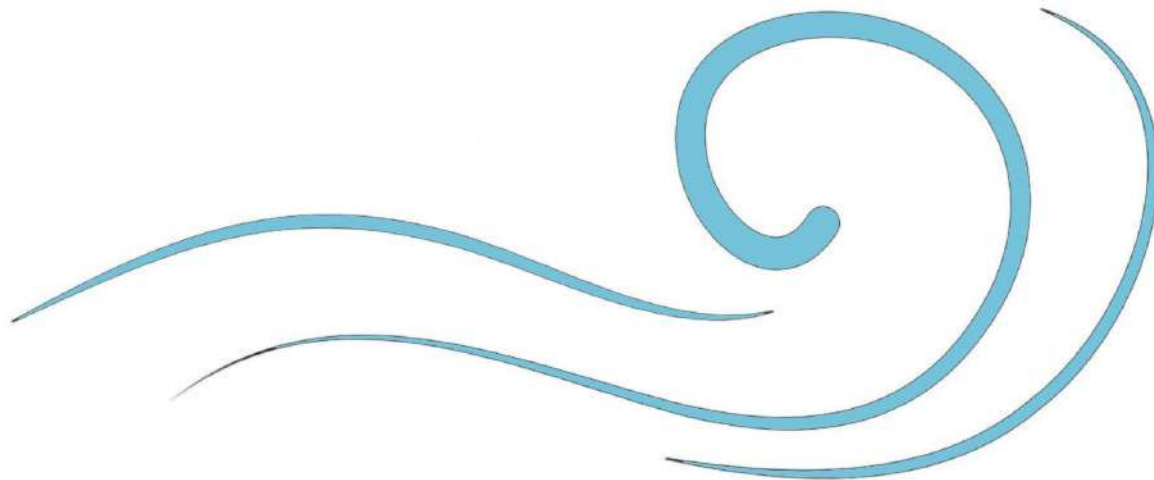
Προχωρούσαν και οι τρεις μαζί για το μέρος που συγκέντρωναν το μέλι. Στοιβαγμένα μικρά βαζάκια που αντιστοιχούσαν για κάθε πυγολαμπίδα. Είναι τόσα πολλά.

«Να και οι υπόλοιποι! Γαλαζούλα, Μπιζέλη, Πέτρα από εδώ η Φανή και ο Μαυρομάτης. Θα μας βοηθήσουν με το μοίρασμα του μελιού».

Πριν προλάβει να τελειώσει την πρότασή της η Κοκκινιά, ένας τεράστιος απότομος άνεμος φύσηξε με τόση δύναμη που πέταξε όλους στην άλλη άκρη. Η μόνη που έμεινε ακίνητη ήταν η Φανή.

«Ωχ όχι!» φώναξε η Πέτρα «το μέλι θα πέσει».

Η στοίβα με τα μέλια είχε αρχίσει να γέρνει έτοιμη να πέσει κάτω και όλος ο κόπος που έκαναν οι μέλισσες θα πήγαινε χαμένος.

Χωρίς δεύτερη σκέψη η Φανή έπεσε πάνω στη στοίβα και τελευταία στιγμή την κράτησε όρθια.

«Μπράβο Φάνη! Μας γλίτωσες από μεγάλη ζημιά»

Όλοι μαζί μοίρασαν το μέλι στις
πυγολαμπίδες και μετά έκατσαν παρέα
και έφαγαν. Συζητούσαν διάφορα
θέματα όμως οι ιστορίες του
Μαυρομάτη ξεχώριζαν. Άκουγαν με
δέος τις περιπλανήσεις του από την
πόλη.

Η Φανή και ο Μαυρομάτης πήγαιναν προς τη λίμνη της Αυγής, για να δείξει ακόμα ένα αξιοθέατο στον καινούριο της φίλο.

«Περίεργη η μέρα σήμερα, τι λες Μαυρομάτη;»

«Πραγματικά, ακόμα και για τα δικά μου γούστα είχε τα πάντα. Λοιπόν τι άλλο θα μου δείξεις σήμερα;»

«Έλεγα να πάμε στη λίμνη της Αυγής και μετά..» η Φανή ένιωσε να πέφτει κάτι από τον ουρανό επάνω της «...Μα τι είναι αυτό;»

«Πολύ φοβάμαι ότι δε θα προλάβουμε να δούμε κάτι άλλη σήμερα γλυκιά μου Φανή, ψιχαλίζει».

«Μα, μα...δεν μπορεί!»

«Και αύριο μέρα είναι, μη στενοχωριέσαι!»

«Μα δεν μπορεί να ψιχαλίζει στο Λαμπερό δάσος. Οι Γίγαντες, τα θεόρατα δέντρα, μάς προστατεύουν, δεν έχει βρέξει εδώ και πολλά χρόνια».

«Εκεί που είμαι εγώ βρέχει συνέχεια, δεν είναι και τόσο κακό» της απάντησε απορημένος ο Μαυρομάτης.

«Για το Λαμπερό δάσος είναι αρκετά κακό! Πρέπει να ειδοποιήσουμε τους άλλους!»

Η Φανή προσπάθησε να πεταρίσει τα φτερά της αλλά είχαν βραχεί από τις ψιχάλες, το ίδιο και του Μαυρομάτη.

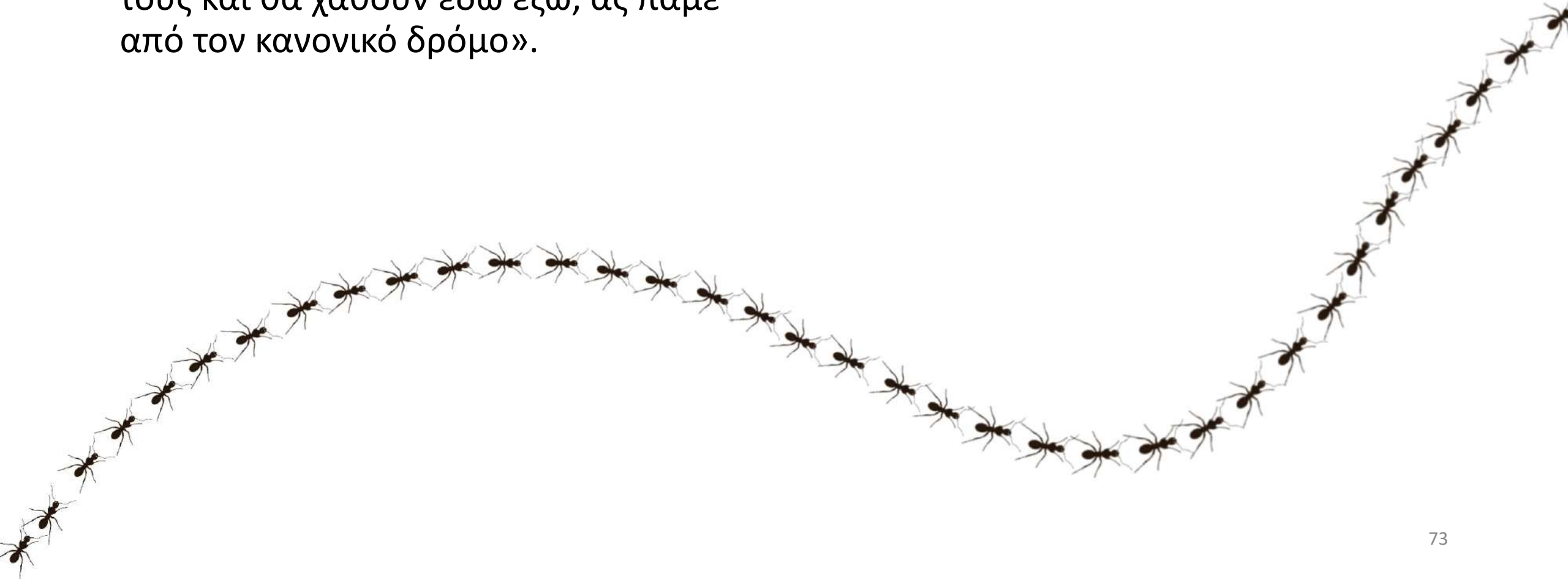
«Πρέπει να περπατήσουμε μέχρι τον οικισμό, ξέρω ένα μονοπάτι που θα μας πάει πιο γρήγορα». Η Φανή πήρε τον δρόμο για το μονοπάτι, όταν ξαφνικά άκουσε τη φωνή του Μαυρομάτη:
«Φανή πρόσεχε!»

Η Φανή κοκκάλωσε το βήμα της «Τι έγινε;» του απάντησε απορημένα.

«Ένας διάδρομος από μυρμήγκια, δεν μπορούμε να τον διασχίσουμε γιατί μετά θα χάσουν τον προσανατολισμό τους και θα χαθούν εδώ έξω, ας πάμε από τον κανονικό δρόμο».

«Μα θα αργήσουμε πάρα πολύ» είπε απολογητικά η Φανή.

«Ω καταστροφή!» φώναξε ο κύριος Μύγκης «το μονοπάτι μας χάλασε!»

Η Φανή κοίταξε προς το μέρος του απογοητευμένου μυρμηγκιού και κατάλαβε τι ήταν εκείνο που προβλημάτιζε τον κύριο Μύγκη. Μια τεράστια σταγόνα νερό είχε μπλοκάρει το μονοπάτι τους.

Έτσι καλλιώς είναι χαλασμένο το μονοπάτι, σκέφτηκε η Φανή, αν περάσουμε και εμείς από πάνω δε θα γίνει τίποτα. Θα φτάσουμε έγκαιρα στο χωριό.

Από την άλλη μπορούμε να τους βοηθήσουμε με τη σταγόνα και να κάνουμε τον γύρο. Όμως θα καθυστερήσουμε αρκετά να ενημερώσουμε τις άλλες πυγολαμπίδες.

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να βοηθήσει τα μυρμήγκια πήγαινε στη σελίδα 76.

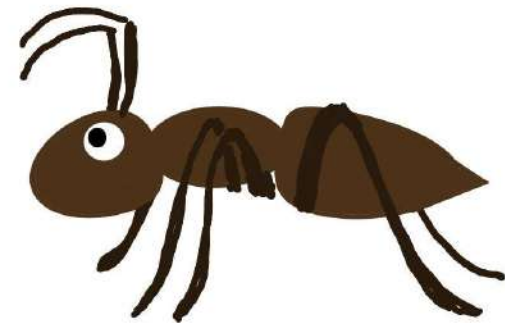
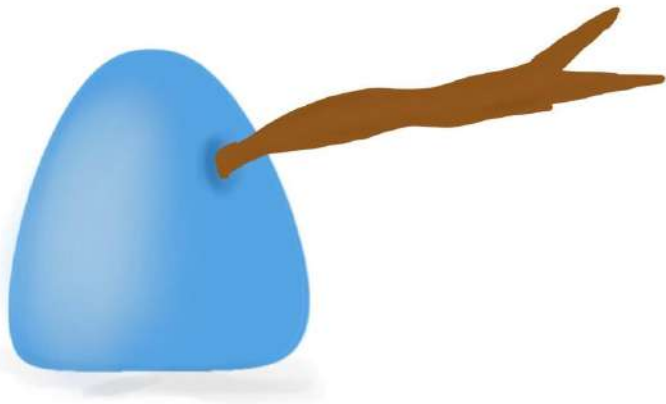
B) Αν θες να μην βοηθήσει τα μυρμήγκια πήγαινε στη σελίδα 77.

«Έχεις δίκιο, πρέπει να σεβαστούμε τον κόπο που έκαναν, θα τους βοηθήσουμε με τη σταγόνα και θα πάμε από τον μεγάλο δρόμο»

Και έτσι έγινε με ένα κλαδί τρύπησαν τη μεγάλη σταγόνα και ξαναέφτιαξαν το μονοπάτι.

«Δε θα το ξεχάσω αυτό που κάνατε σήμερα!» τους είπε ο κύριος Μύγκης.

Προχώρησε στη σελίδα 79 για να μάθεις τη συνέχεια!

Η Φανή αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να χάσει χρόνο. Με μια γρήγορη κίνηση πέρασε πάνω από το ήδη χαλασμένο μονοπάτι των μυρμηγκιών δίνοντάς του την τελειωτική κίνηση.

«Όχι! Μας κατέστρεψες τελείως το μονοπάτι! Τα υπόλοιπα μυρμηγκία θα χάσουν τον δρόμο. Και το φαγητό... θα πάει χαμένο το φαγητό!» φώναξε ο κύριος Μύγκης.

«Φανή, δεν έπρεπε να το κάνουμε αυτό» της είπε ο Μαυρομάτης «Όσα προβλήματα και αν έχουμε, δεν πρέπει να τα λύνουμε εις βάρος των άλλων».

Η Φανή στεκόταν για αρκετή ώρα ακίνητη, γεμάτη ενοχές και κοιτούσε το χαλασμένο μονοπάτι.

«Εξαφανίσου από μπροστά μου!», της φώναξε ο κύριος Μύγκης, «Δε θέλω ούτε να σε βλέπω, φύγε!»

«Έλα Φανή, πάμε» της είπε ο Μαυρομάτης «αρκετή ζημιά κάναμε σήμερα».

Μετά από λίγη ώρα είχαν φτάσει στον οικισμό. Εκεί κανείς δεν είχε καταλάβει τις ψιχάλες που έπεφταν. Η Φανή αμέσως πήγε προς τον Δήμαρχο.

«Δήμαρχε! Έχω να σου πω κάποια τρομερά νέα!» είπε η Φανή έντρομη.

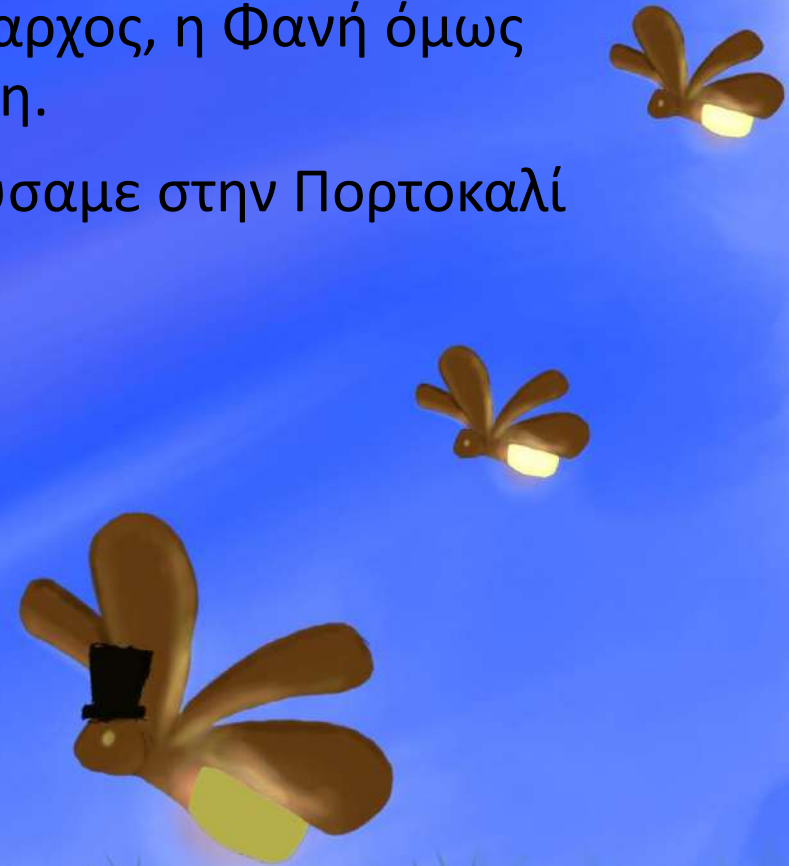
«Τι νέα Φανή; Τι έγινε πάλι;»

«Να ήμασταν με τον Μαυρομάτη...»

«Άντε πάλι με αυτή τη μύγα...»

ψιθύρισε ο Δήμαρχος, η Φανή όμως συνέχιζε απτόητη.

«...και περπατούσαμε στην Πορτοκαλί πεδιάδα...»

«Τι δουλειά έχουν εκεί, έχουν τρελαθεί τελείως!» ακούστηκε μια φωνή μέσα από το πλήθος, το οποίο σιγά σιγά είχε συγκεντρωθεί.

«...όταν ξαφνικά άρχισε να ρίχνει ψιχάλες από τον ουρανό».

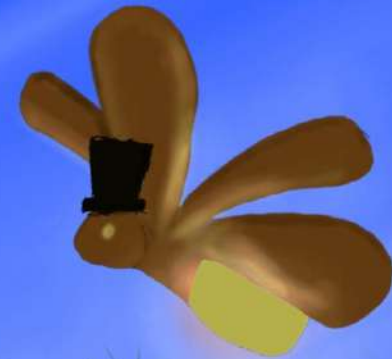
Οι ψίθυροι μαζί με γέλια από το πλήθος όλο και μεγάλωναν. Η Φανή προσπαθούσε να τους πει κάτι τόσο σημαντικό και εκείνοι δεν την άκουγαν καν.

Τι θα πρέπει να κάνει η Φανή;

A) Αν θες να συνεχίσει να τους μιλά ήρεμα πήγαινε στη σελίδα 82.

B) Αν θες να τους φωνάξει πήγαινε στη σελίδα 86.

Η Φανή, παρά τα γέλια και τους ψιθύρους των υπολοίπων, συνέχισε να μιλά με ήρεμη και αποφασιστική φωνή:

«Καλά ακούσατε, έπεφταν ψιχάλες από τον ουρανό. Κάτι πρέπει να κάνουμε!»

Μπορεί ο Δήμαρχος να μην πείστηκε ιδιαίτερα αλλά αρκετοί άρχισαν να το συζητάνε ανήσυχα.

«Κοιτάξτε» πήρε τον λόγο ο Μαυρομάτης «μπορεί να μην ξέρω πολλά για το δάσος σας αλλά στις πόλεις είναι αρκετά συχνό φαινόμενο η βροχή. Αν δεν έχετε ξανασυναντήσει κάτι τέτοιο θα πρέπει να προετοιμαστείτε. Θα πρέπει να δυναμώσετε τα σπίτια σας, να συγκεντρώσετε προμήθειες».

Αρκετοί έφευγαν ανήσυχοι, για να προετοιμαστούν.

«Αυτά είναι κουταμάρες νεαρέ» τον διέκοψε ο Δήμαρχος «ζω σε αυτό το δάσος πολύ περισσότερο από τον καθένα και ξέρω ότι δεν υπάρχει βροχή».

«Ήρθες εδώ, για να μας τρομοκρατήσεις;» του είπε ο Αστέρης.

«Εκτός κι αν εσύ μας έφερες τη βροχή» συνέχισε κάποιος άλλος.

«Ναι δεν είναι τυχαίο ότι τώρα που ήρθες εσύ άρχισε να βρέχει» είπε ο Αστέρης.

«Αυτό ήταν!» είπε ο Δήμαρχος «δεν μπορώ να ρισκάρω την ασφάλειά μας, είσαι ένας ξένος και δεν έχεις δουλειά ούτε στον οικισμό μας ούτε στο Λαμπερό δάσος!»

«Μα τι λέτε Δήμαρχε;» είπε η Φανή έκπληκτη.

«Αυτό που άκουσες, η μύγα πρέπει να φύγει!»

«Τότε θα φύγω και εγώ μαζί του!»

«Στο καλό και να μας γράφεις» απάντησε χαμογελαστά ο Αστέρης και η φράση αυτή πλημμύρισε με γέλια όσους είχαν απομείνει εκεί.

Προχώρησε στη σελίδα 90 για να μάθεις τη συνέχεια!

«ΠΑΨΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!!» φώναξε με όλη της τη δύναμη η Φανή. «Δεν ακούτε τι σας λέω τόση ώρα! Ψιχαλίζει λίγο έξω από τον οικισμό μας!»

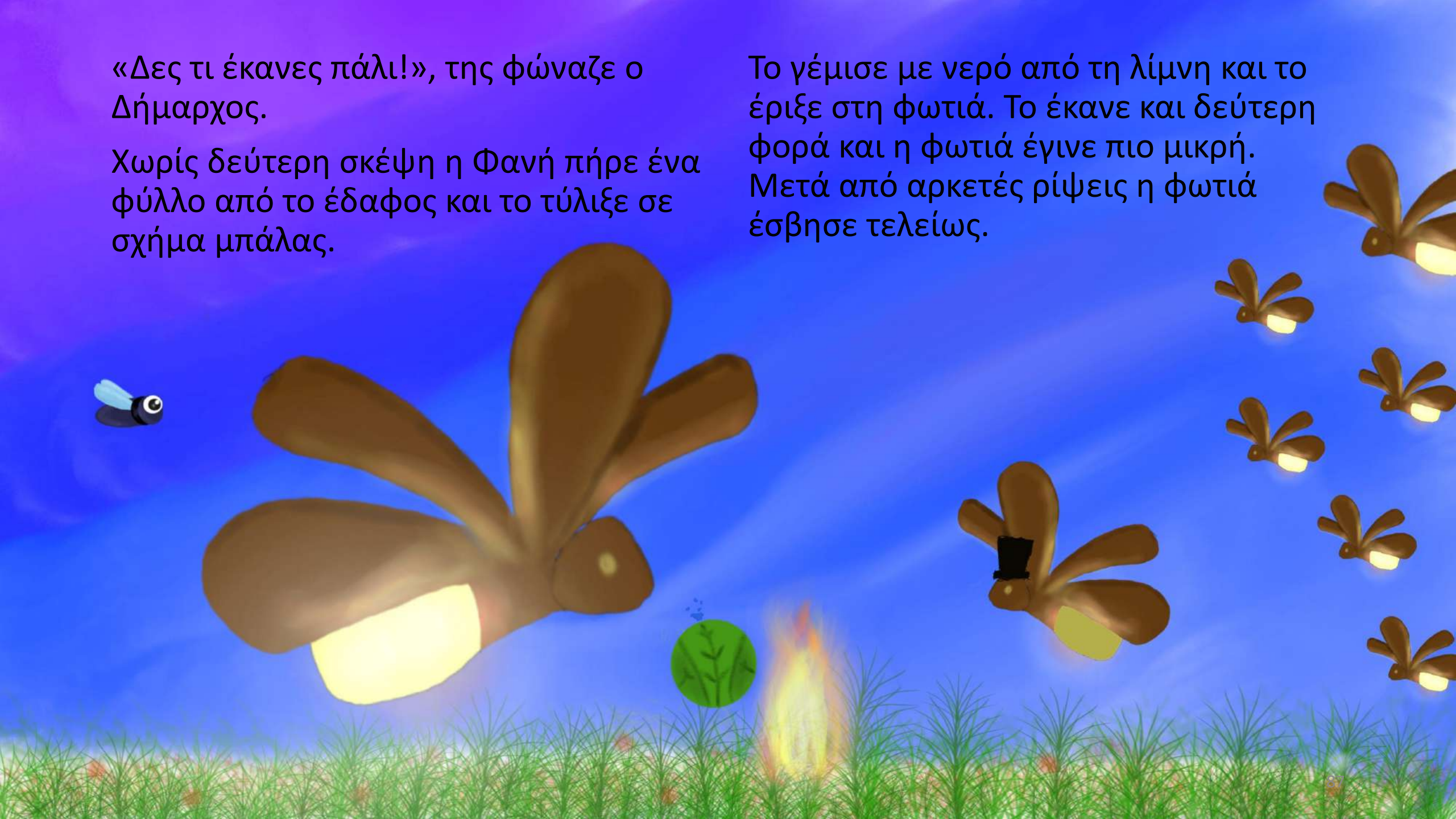
Οι πυγολαμπίδες άρχισαν να φωνάζουν πανικόβλητες και να φεύγουν προς τα πίσω. Μα τι έγινε τόσο πολύ τρόμαξαν; αναρωτήθηκε η Φανή, δεν άργησε όμως να το καταλάβει. Από τα νεύρα της έλαμψε τόσο πολύ ώστε έβαλε φωτιά στα χόρτα. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα η φωτιά έγινε πιο έντονη.

«Δες τι έκανες πάλι!», της φώναζε ο Δήμαρχος.

Χωρίς δεύτερη σκέψη η Φανή πήρε ένα φύλλο από το έδαφος και το τύλιξε σε σχήμα μπάλας.

Το γέμισε με νερό από τη λίμνη και το έριξε στη φωτιά. Το έκανε και δεύτερη φορά και η φωτιά έγινε πιο μικρή. Μετά από αρκετές ρίψεις η φωτιά έσβησε τελείως.

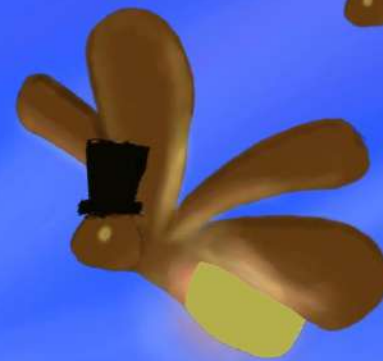
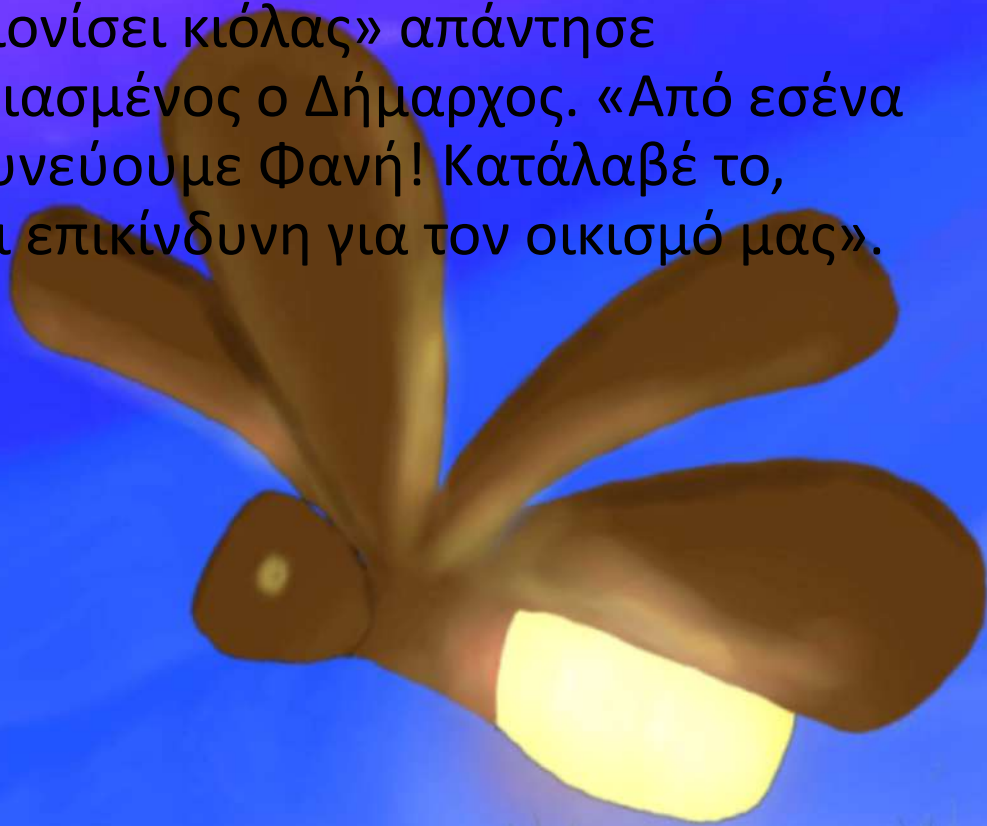
«Ήθελα απλά να με ακούσετε»,
απολογήθηκε η Φανή.

«Να ακούσουμε τι Φανή; Ότι βρέχει στο
Λαμπερό Δάσος; Σε λίγο θα μας πεις ότι
θα χιονίσει κιόλας» απάντησε
νευριασμένος ο Δήμαρχος. «Από εσένα
κινδυνεύουμε Φανή! Κατάλαβέ το,
είσαι επικίνδυνη για τον οικισμό μας».

«Να φύγετε!» ακούστηκε το πλήθος.

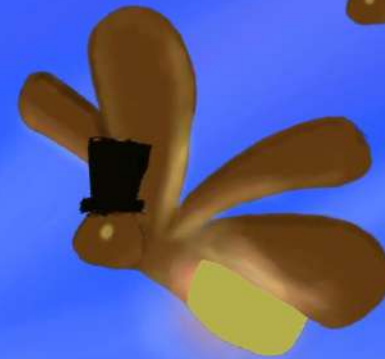
«Μα θέλαμε να σας
προειδοποιήσουμε» την
υπερασπίστηκε ο Μαυρομάτης.

«Θα πρέπει να φύγετε και οι δύο! Τώρα
αμέσως, δε σας θέλουμε άλλο εδώ»
συνέχισε ο Δήμαρχος.

Οι φωνές από το πλήθος γίνονταν όλο και πιο δυνατές με πρώτη και καλύτερη τη φωνή του Αστέρη: «Να φύγετε αμέσως, να φύγετε αμέσως»

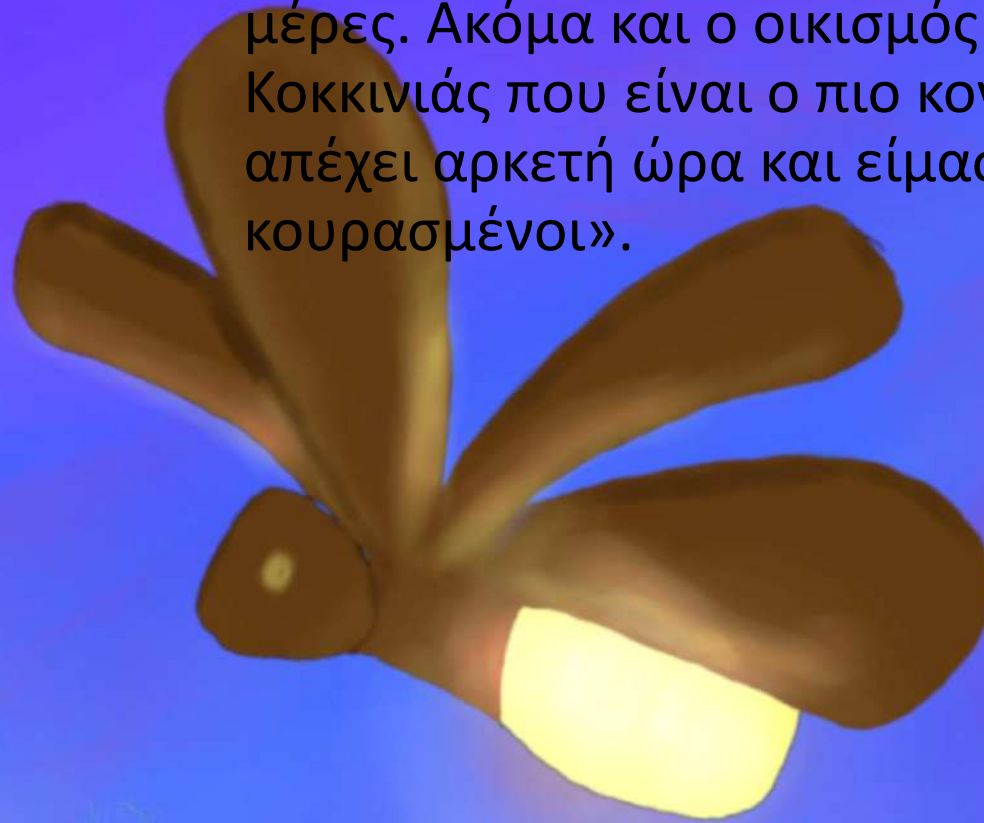
«Πάμε Φανή, είναι επικίνδυνα εδώ»
είπε ο Μαυρομάτης.

«Και τι θα κάνουμε τώρα; Πώς θα κοιμηθούμε μακριά από τον οικισμό; Αν ξαναβρέξει θα πνιγούμε!»

«Μπορούμε να κρυφτούμε στους Γίγαντες, εκεί δε θα μας πιάσει η βροχή».

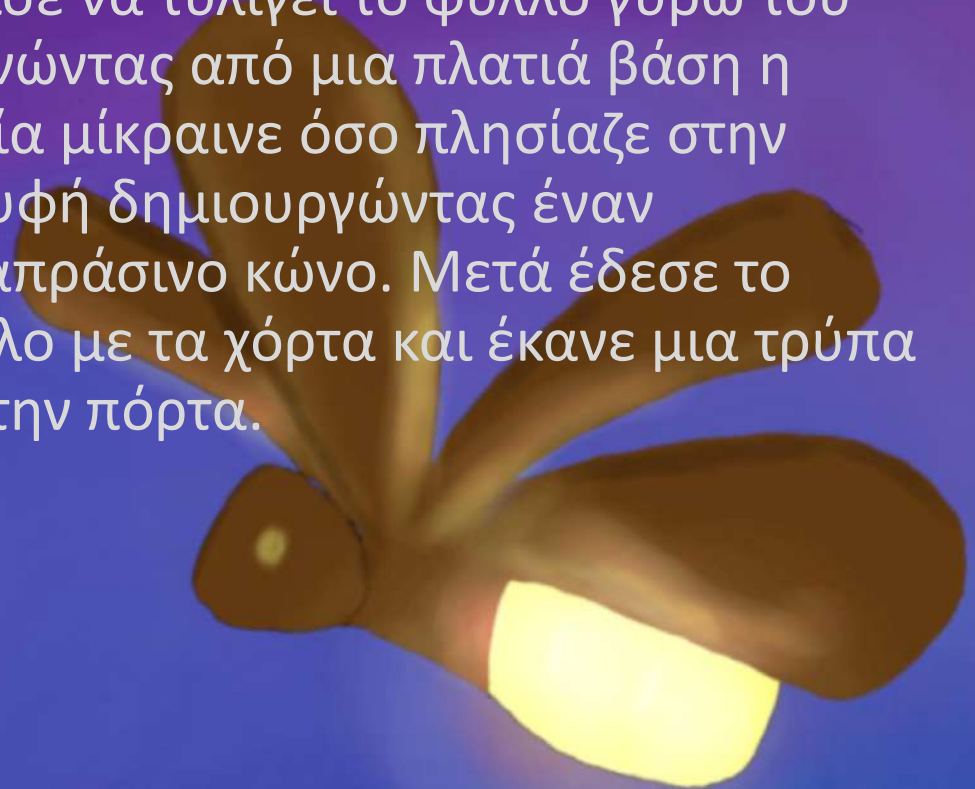
«Δεν έχω ξαναπάει μέχρι εκεί!» απάντησε φοβισμένη η Φανή «άσε που ένα ταξίδι μέχρι εκεί θα μας έπαιρνε μέρες. Ακόμα και ο οικισμός της Κοκκινιάς που είναι ο πιο κοντινός απέχει αρκετή ώρα και είμαστε πολύ κουρασμένοι».

«Ωραία λοιπόν άστό επάνω μου, έχω περάσει πολύ πιο δύσκολα στην πόλη. Θα πρέπει να βρούμε ένα τεράστιο φύλλο, ένα κλαδί και μερικά χόρτα».

Η Φανή συγκέντρωσε τα υλικά και ο Μαυρομάτης άρχισε την κατασκευή. Έβαλε το κλαδί κάθετα στο έδαφος και άρχισε να τυλίγει το φύλλο γύρω του ξεκινώντας από μια πλατιά βάση η οποία μικραίνει όσο πλησίαζε στην κορυφή δημιουργώντας έναν καταπράσινο κώνο. Μετά έδεσε το φύλλο με τα χόρτα και έκανε μια τρύπα για την πόρτα.

«Φοβερή σκηνή Μαυρομάτη, πού το έμαθες αυτό;»

«Από τους ανθρώπους! Έχουν και τα καλά τους ξέρεις. Θα περάσουμε τη νύχτα εδώ και αύριο θα ζητήσουμε βοήθεια από την Κοκκινιά στον διπλανό οικισμό. Ας παίξουμε λίγο σκάκι να ξεχαστούμε, τι λες Φανή;».

«Ναι βέβαια!»

Μετά από μερικές παρτίδες σκάκι ήταν και οι δυο αρκετά κουρασμένοι. Μάζεψαν το σκάκι και ξάπλωσαν για να κοιμηθούν. Απ' έξω ακουγόταν μόνο το θρόισμα των φύλλων. Πρώτη φορά κοιμόταν έξω από τον οικισμό της η Φανή.

«Το άκουσες αυτό Μαυρομάτη;»
«Δεν άκουσα τίποτα πέρα από τα φύλλα Φανή».

Και όμως σαν να είχε ακούσει έναν θόρυβο λίγο έξω από την αυτοσχέδια σκηνή τους. Κοιτούσε επάνω στο φύλλο της σκηνής τους σαν να προσπαθούσε να δει μέσα από αυτό.

Και πράγματι, κάτι διακρινόταν. Μια κοκκινωπή μορφή με μεγάλα χέρια και πόδια που πλησίαζε τη σκηνή τους. Είχε φτάσει σχεδόν στην πόρτα της σκηνής.

«Μαυρομάτη δες...» Η Φανή δεν μπορούσε να σχηματίσει άλλες λέξεις από τον φόβο της. Ο Μαυρομάτης δεν πίστευε στα μάτια μου. Η μορφή έφτασε ακριβώς έξω από την πόρτα.

«Αχ τι ανακούφιση! Φανή και Μαυρομάτη πόσο χαίρομαι που σας βρήκα!»

«Κοκκινιά!» φώναξαν με ανακούφιση και χαρά η Φανή και ο Μαυρομάτης. Τελικά το φως της Κοκκινιάς έκανε περίεργα σχήματα με τις σκιές από τα κλαδιά. Η φαντασία το βράδυ μπορεί να κάνει το πιο απλό θέαμα να μοιάζει με τέρας.

«Τελικά το βράδυ μπορείτε να γίνετε πολύ τρομακτικές εσείς οι πυγολαμπίδες!» τους είπε γελώντας ο Μαυρομάτης.

«Κοκκινιά τι κάνεις τέτοια ώρα μακριά από τον οικισμό σου; Φαίνεσαι πολύ αναστατωμένη».

«Κάτι τρομερό συμβαίνει στον οικισμό μου, και πολύ φοβάμαι ότι δεν είναι ο μόνος».

Η Φανή και ο Μαυρομάτης βγήκαν από τη σκηνή και άκουγαν τι τους έλεγε η Κοκκινιά.

«Ξαφνικά άρχισε να έχει κρύο, πολύ κρύο. Τόσο που πολλές πυγολαμπίδες δεν μπορούσαν να κρατήσουν το φως τους ανοιχτό».

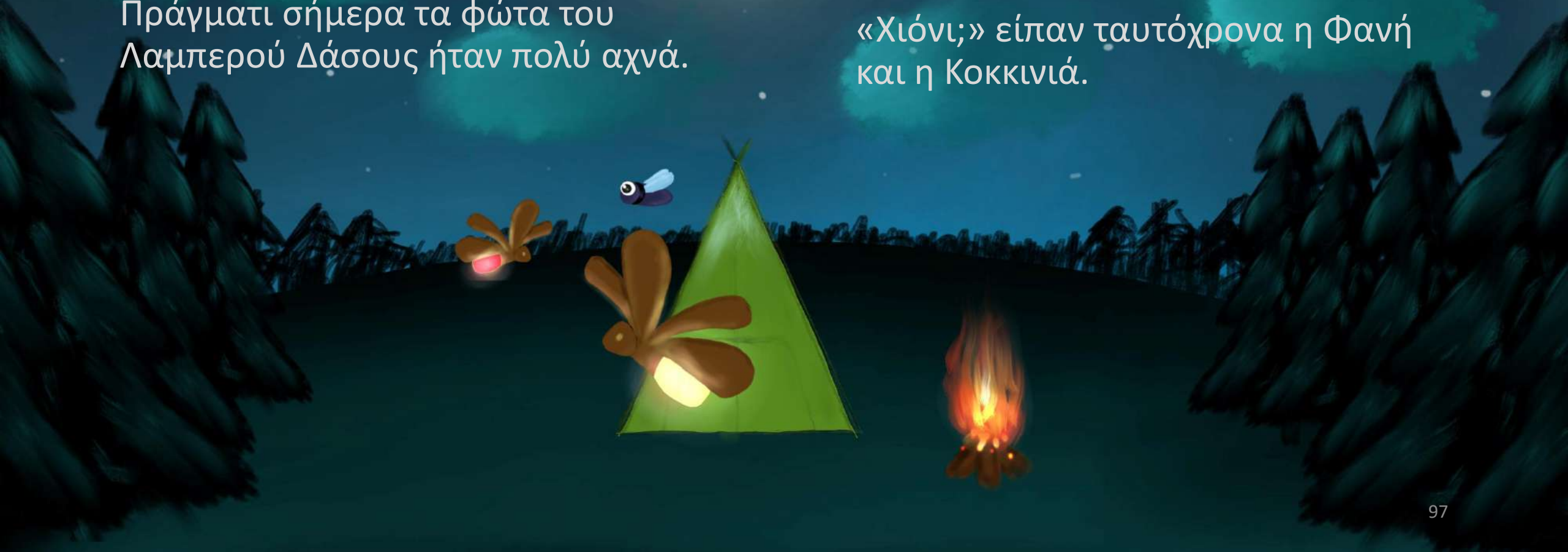
Η Φανή κοίταξε προς το Δάσος. Πράγματι σήμερα τα φώτα του Λαμπερού Δάσους ήταν πολύ αχνά.

«Και σαν να μην έφτανε αυτό άρχισε να πέφτει από τον ουρανό κάτι άσπρο σαν γύρη αλλά πιο αφράτο και βαρύ!»

«Χιόνι!» τη διέκοψε ο Μαυρομάτης «έπεσε χιόνι».

«Χιόνι;» είπαν ταυτόχρονα η Φανή και η Κοκκινιά.

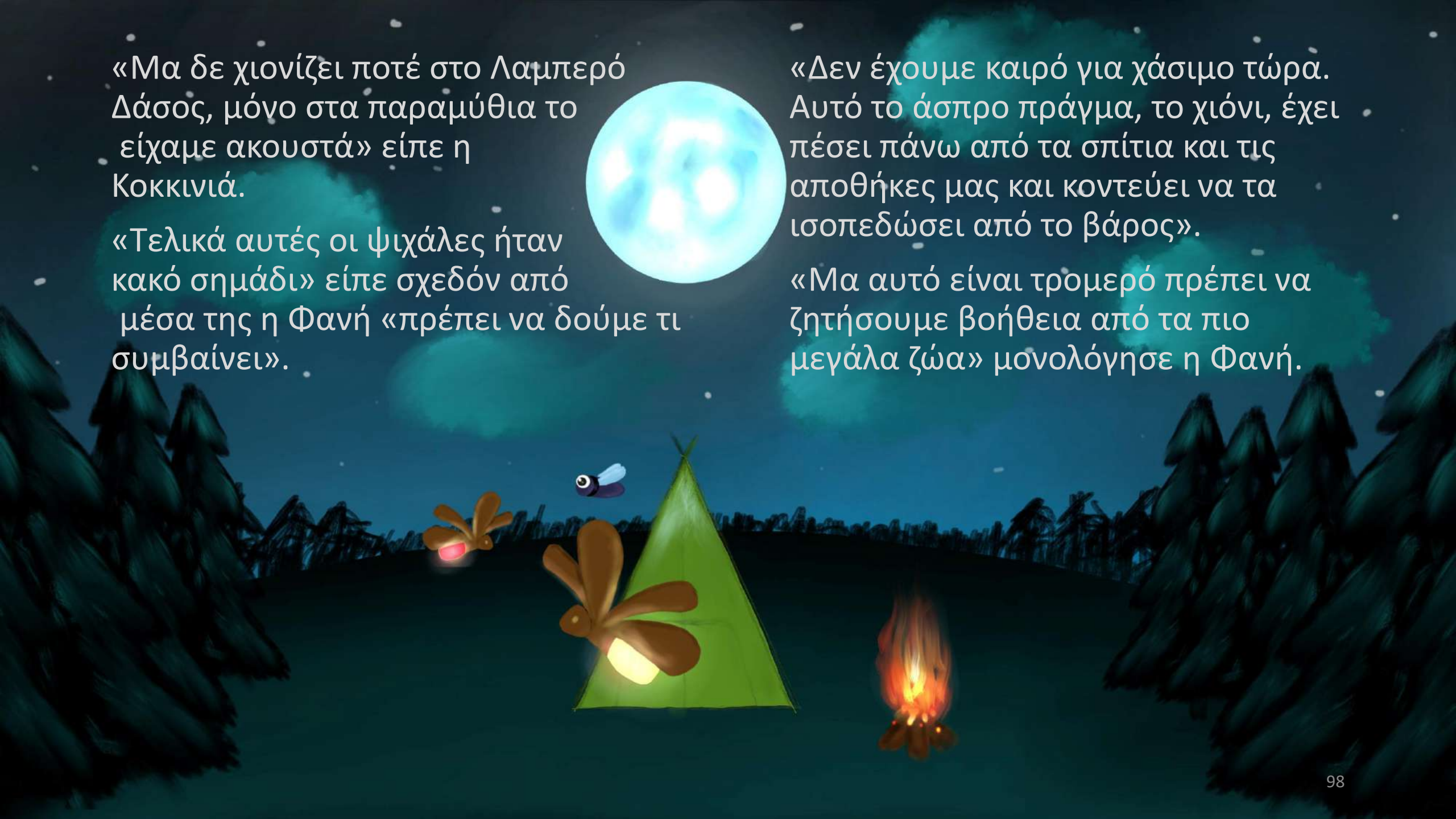

«Μα δε χιονίζει ποτέ στο Λαμπερό Δάσος, μόνο στα παραμύθια το είχαμε ακουστά» είπε η Κοκκινιά.

«Τελικά αυτές οι ψιχάλες ήταν κακό σημάδι» είπε σχεδόν από μέσα της η Φανή «πρέπει να δούμε τι συμβαίνει».

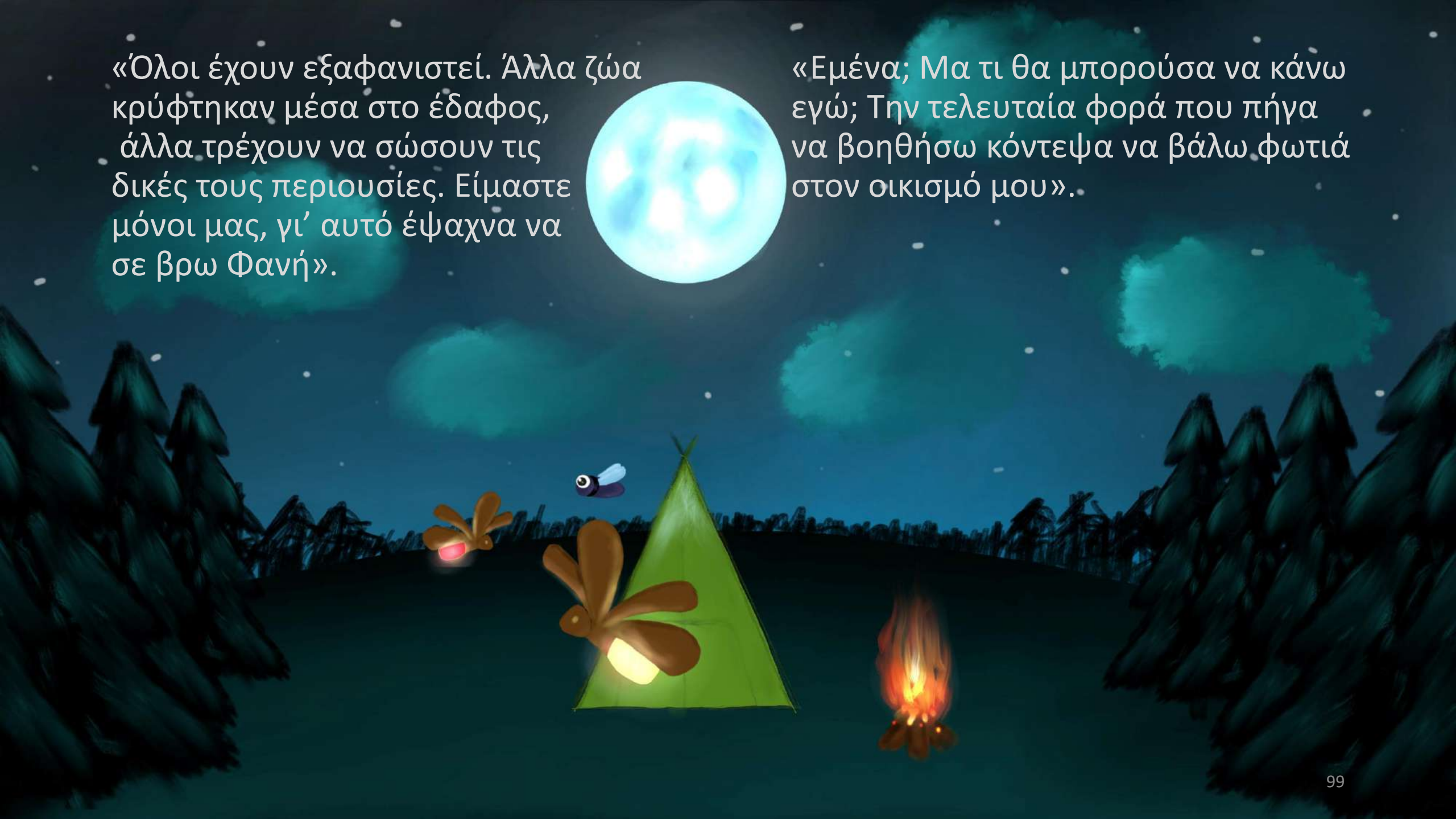
«Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο τώρα. Αυτό το άσπρο πράγμα, το χιόνι, έχει πέσει πάνω από τα σπίτια και τις αποθήκες μας και κοντεύει να τα ισοπεδώσει από το βάρος».

«Μα αυτό είναι τρομερό πρέπει να ζητήσουμε βοήθεια από τα πιο μεγάλα ζώα» μονολόγησε η Φανή.

«Όλοι έχουν εξαφανιστεί. Άλλα ζώα κρύφτηκαν μέσα στο έδαφος, άλλα τρέχουν να σώσουν τις δικές τους περιουσίες. Είμαστε μόνοι μας, γι' αυτό έψαχνα να σε βρω Φανή».

«Εμένα; Μα τι θα μπορούσα να κάνω εγώ; Την τελευταία φορά που πήγα να βοηθήσω κόντεψα να βάλω φωτιά στον οικισμό μου».

«Αυτό ακριβώς πρέπει να κάνεις και τώρα!» είπε ο Μαυρομάτης «με το δυνατό σου φως θα λιώσεις το χιόνι και θα ζεστάνεις τις υπόλοιπες πυγολαμπίδες».

«Είσαι σίγουρος ότι θα πιάσει κάτι τέτοιο;» τον ρώτησε η Φανή.

«Δεν έχουμε πάρα να δοκιμάσουμε» απάντησε η Κοκκινιά.

Άφησαν τη σκηνή τους και ξεκίνησαν γρήγορα για τον οικισμό της Κοκκινιάς.

«Πρώτα ο δυνατός άνεμος, μετά οι ψιχάλες και τώρα το χιόνι» είπε η Φανή «Κανονικά οι Γίγαντες θα έπρεπε να μας προστατεύουν. Κάτι κακό θα έχει συμβεί».

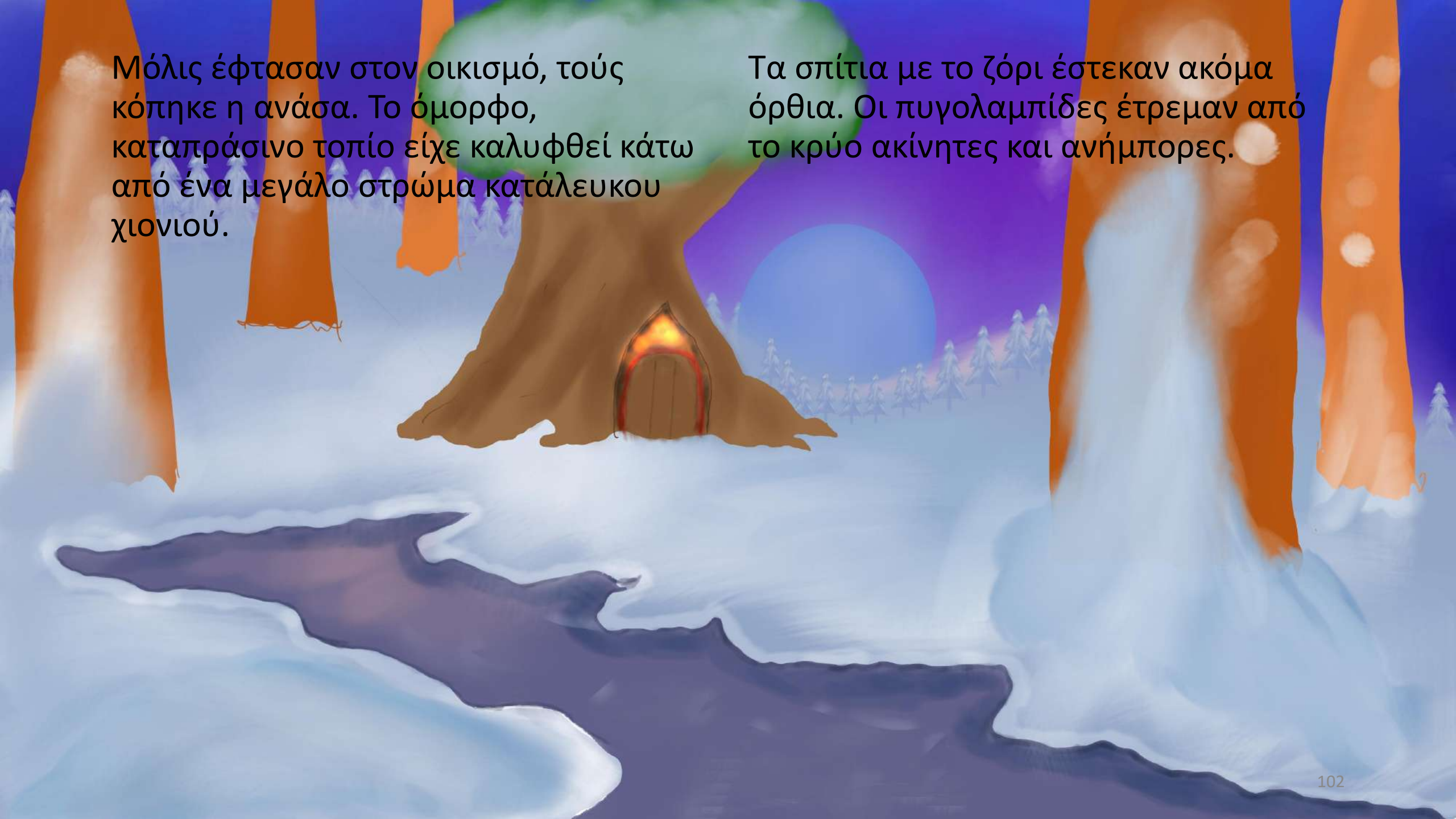
«Πολύ φοβάμαι ότι θα κρύβονται άνθρωποι πίσω από αυτό» είπε ο Μαυρομάτης.

«Θα το ανακαλύψουμε αργότερα» είπε η Κοκκινιά «τώρα προέχει να σώσουμε τον οικισμό».

Μόλις έφτασαν στον οικισμό, τούς κόπηκε η ανάσα. Το όμορφο, καταπράσινο τοπίο είχε καλυφθεί κάτω από ένα μεγάλο στρώμα κατάλευκου χιονιού.

Τα σπίτια με το ζόρι έστεκαν ακόμα όρθια. Οι πυγολαμπίδες έτρεμαν από το κρύο ακίνητες και ανήμπορες.

«Γρήγορα Φανή» της είπε ο
Μαυρομάτης «λάμψε όσο πιο πολύ
μπορείς και εμείς θα βοηθήσουμε τις
πυγολαμπίδες».

Αμέσως η λάμψη της Φανής έγινε
εκτυφλωτική. Όλοι είχαν εντυπωσιαστεί
από το πόσο πολύ έλαμπε και την
κοιτούσαν κοκκαλωμένοι. Μέχρι που η
λάμψη έγινε τόσο δυνατή που δεν
μπορούσαν πια να την κοιτάνε.

Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ένα γλυκό κύμα ζέστης απλώθηκε σε όλο τον οικισμό. Η ζέστη δεν άργησε να εξατμίσει και να λιώσει το χιόνι.

Ο Μαυρομάτης και η Κοκκινιά πήγαιναν σε όλες τις πυγολαμπίδες να προσφέρουν βοήθεια. Ο οικισμός θύμιζε πάλι το όμορφο καταπράσινο μέρος που ήταν πάντα. Η μία πυγολαμπίδα μετά την άλλη κοιτούσαν στον ουρανό, εκεί που στεκόταν η Φανή.

«Σε ευχαριστούμε! Μας έσωσες» έλεγαν οι πυγολαμπίδες.

«Είναι σπουδαίο αυτό που έκανες Φανή» της είπε ο Μαυρομάτης «έπρεπε να το έβλεπε ο Αστέρης και οι υπόλοιποι από τον οικισμό σου όλο αυτό».

«Ο οικισμός μου!» είπε η Φανή «πρέπει να δούμε αν το χιόνι έπεσε κι εκεί!»

«Σωστά! Πρέπει να ελέγξουμε όλους τους οικισμούς αλλά και τις αποθήκες τροφίμων» είπε η Κοκκινιά.

Χωρίς να χάσουν χρόνο έτρεξαν προς τον οικισμό της Φανής όπου κι εκεί τα πράγματα δεν ήταν καλά. Η Δανή ήξερε πια τι έπρεπε να κάνει. Με τη δυνατή, ζεστή λάμψη της αλλά και με την πολύτιμη βοήθεια των πυγολαμπίδων από τον οικισμό της Κοκκινιάς κατάφεραν να λιώσουν το χιόνι πολύ πιο γρήγορα.

«Πρέπει να βιαστούμε να πάμε και στους υπόλοιπους οικισμούς» είπε η Φανή.

Μετά από πολύ κόπο κατάφεραν να λιώσουν όλο το χιόνι και να σώσουν όλες τις πυγολαμπίδες.

«Ήσουν πραγματικά φοβερή Φανή» της είπε ο Μαυρομάτης.

«Μας έσωσες όλους! Κανείς δε θα ξεχάσει αυτή τη μέρα» συνέχισε η Κοκκινιά.

Ο Αστέρης κοιτούσε τη Φανή με δέος,
το ίδιο και ο Δήμαρχος. Όλοι έμειναν
αποσβολωμένοι, σαν να
προσπαθούσαν να πουν κάτι αλλά να
μην έβγαιναν τα λόγια από μέσα τους.

«Φανή..» άρχισε να μιλάει ο Αστέρης
αλλά ένας δυνατός θόρυβος από
μακριά τον διέκοψε.

«Ωχ όχι» φώναξε η Κοκκινιά «οι
αποθήκες τροφίμων

γκρεμίστηκαν!

Όλα τα φαγητά μας
χάθηκαν».

«Τι θα κάνουμε τώρα τι θα φάμε;»
Απόλυτη ησυχία έπεσε, κανείς δε μιλούσε.

Εάν νωρίτερα βοηθήσεις τα
μυρμήγκια πήγαινε στη σελίδα 110

Εάν νωρίτερα δεν βοηθήσεις τα
μυρμήγκια πήγαινε στη σελίδα 112

«Τώρα είναι η σειρά μας να σας το ανταποδώσουμε» ακούστηκε μια γνώριμη φωνή από πίσω τους.

«Κύριε Μύγκη; Εσύ;» είπε χαρούμενη η Φανή.

«Μας βοηθήσατε να μη χάσουμε το μονοπάτι μας. Εξασφαλίσαμε πολύ φαγητό χάρη στη βοήθειά σας. Θα σας προσφέρουμε το μισό ως ένδειξη ευγνωμοσύνης» τους είπε και έδειξε προς τον λόφο.

Μια σειρά από απέραντα μυρμήγκια πλησίαζαν κοντά τους. Το κάθε ένα κρατούσε και από κάτι. Σπόρους, μπάλες μελιού, άνθη, νέκταρ.

«Αυτό είναι υπεραρκετό φαγητό για όλους μας. Σε ευχαριστούμε πάρα πολύ κύριε Μύγκη!» φώναξε δυνατά η Φανή.

Προχώρησε στη σελίδα 114 για να μάθεις τη συνέχεια!

«Αν δεν είχατε χαλάσει εκείνο το μονοπάτι» ακούστηκε μια φωνή από πίσω τους.

«Κύριε Μύγκη;» είπε ξαφνιασμένη η Φανή.

«Αν δεν είχατε χαλάσει το μονοπάτι εκείνη θα είχαμε μαζέψει πολλή τροφή. Τροφή που θα έφτανε για όλους μας Φανή» είπε στεναχωρημένος ο κύριος Μύγκης «Είχαμε βλέπετε ανακαλύψει μια τεράστια λακκούβα γεμάτη τρόφιμα».

«Θα πρέπει να πάμε σε εκείνη τη λακκούβα και να μαζέψουμε το φαγητό, είναι η μόνη μας ελπίδα» είπε η Κοκκινιά. Από το ύφος της φαινόταν αρκετά απογοητευμένη. Σαν να είχε πληγωθεί που η Φανή δε σεβάστηκε τα μυρμήγκια

«Θα έρθω κι εγώ μαζί σας» της είπε η Φανή.

«Δε χρειάζεται Φανή, εσύ μείνε εδώ να δεις αν χρειάζονται βοήθεια. Θα μαζέψω όσες περισσότερες πυγολαμπίδες μπορώ για να μεταφέρουμε το φαΐ».

Ο Δήμαρχος, ο Αστέρης και η παρέα του πλησίασαν με δισταγμό τη Φανή.

«Φανή θα θέλαμε να...» ψέλλισε ο Δήμαρχος «μετά από όσα έγιναν θέλαμε να...»

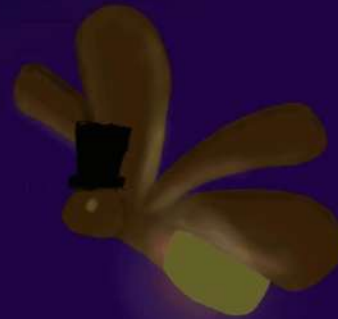
«Να σου ζητήσουμε συγνώμη, Φανή» συνέχισε την πρόταση ο Αστέρης «Σου φερθήκαμε πολύ άσχημα τόσο καιρό. Δε σε αφήναμε να μας βοηθήσεις, να παίξεις μαζί μας και όλα αυτά επειδή ήσουν διαφορετική. Δεν σε σεβαστήκαμε καθόλου επειδή απλά ήσουν πιο μεγάλη και πιο λαμπερή από εμάς και τελικά αυτό ήταν που μας έσωσε. Δέξου τη συγνώμη μας».

«Σας συγχωρώ. Όλοι έχουμε κάνει λάθη και εγώ πρώτη από όλους».

«Μπράβο Φανή» της ψιθύρισε ο Μαυρομάτης.

«Σε ευχαριστούμε για όλα Φανή» της είπε βουρκωμένος ο Αστέρης και πήγε να την αγκαλιάσει, όταν ξαφνικά σκοτάδι έπεσε από πάνω τους.

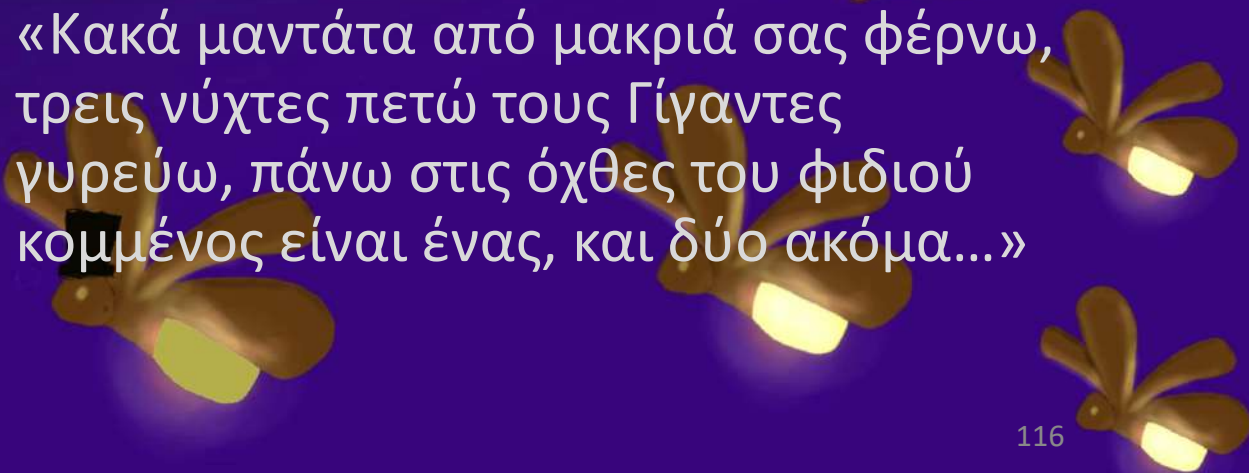
«Χου» ακούστηκε από τον ουρανό και στη συνέχεια εμφανίστηκαν δυο τεράστια γουρλωτά μάτια.

«Παναγίτσα μου τι είναι τούτο!» φώναξε έντρομος ο Μαυρομάτης.

«Μη φοβάσαι» του είπε Φανή «είναι η Αθηνά η κουκουβάγια, πάντα της αρέσει να κάνει εντυπωσιακή είσοδο».

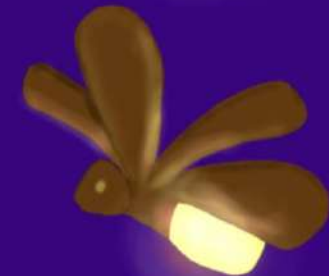
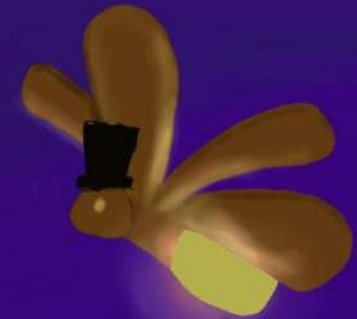
«Κακά μαντάτα από μακριά σας φέρνω, τρεις νύχτες πετώ τους Γίγαντες γυρεύω, πάνω στις όχθες του φιδιού κομμένος είναι ένας, και δύο ακόμα...»

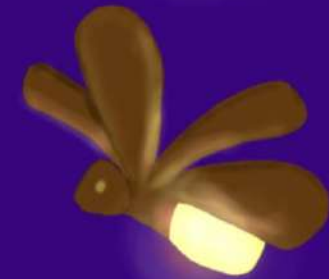
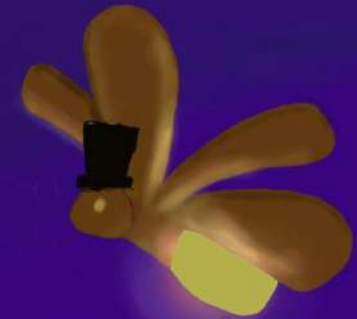
«Τι λέει; Γιατί μιλάει έτσι; Να δεις που πάγωσε από το κρύο η καημένη» απόρησε ο Μαυρομάτης.

«Πάντα μιλάει με στιχάκια και γρίφους» του απάντησε η Φανή.

«Κοίτα Αθηνά, όπως βλέπεις τα πράγματα είναι λίγο δύσκολα. Θες να μας πεις ξεκάθαρα τι συμβαίνει;» της είπε η Φανή.

Η κουκουβάγια τους κοίταξε με αλαζονικό ύφος. «Τέλος πάντων, ας είναι. Πέταξα μέχρι την περιοχή των Γιγάντων και είδα ανθρώπους με τρεις τεράστιες λεπίδες».

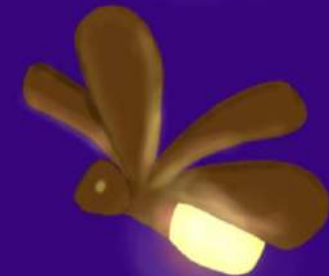
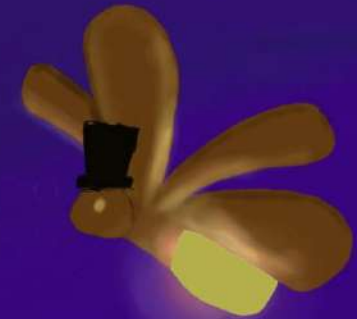

«Ανθρώπους!» μουρμούριζε το πλήθος.
«Έκοψαν έναν γίγαντα και ετοιμάζονται να κόψουν και άλλους δυο. Έχουν έρθει με μια τεράστια κόκκινη βάρκα που ούτε το ποτάμι του Φιδιού μπόρεσε να την απωθήσει».

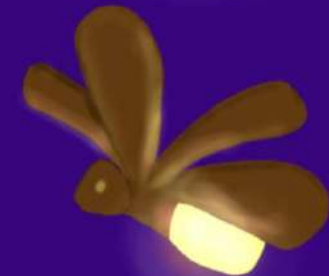
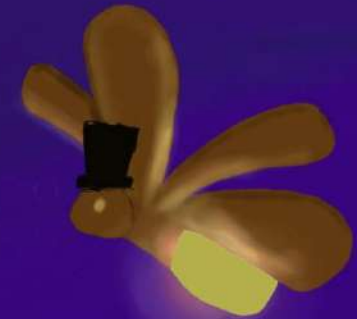
«Η βάρκα που ταξίδεψα!» είπε ο Μαυρομάτης έντρομος «Ήρθαν να κόψουν τα τεράστια δέντρα».

«Γι' αυτό βρέχει και χιονίζει στο λαμπερό δάσος, επειδή έπεσε ένας Γίγαντας» είπε η Φανή «πρέπει να τους σταματήσουμε».

«Πώς θα το κάνουμε αυτό;» ρώτησε ο Δήμαρχος «Αν δεν τους σταμάτησε ο Βράχος του Δράκου, το Ποτάμι του Φιδιού, δε θα τους σταματήσει τίποτα».

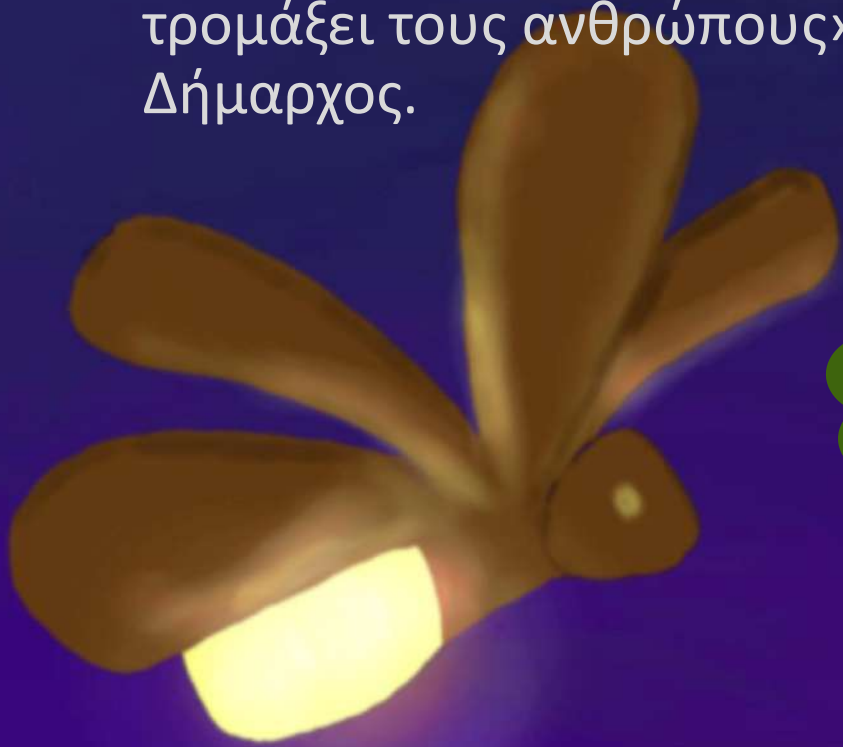
«Θα κόψουν όλους τους Γίγαντες και μετά θα καταστρέψουν και το Λαμπερό Δάσος» συνέχισε ο Αστέρης.

«Ξέρω τι πρέπει να κάνουμε» είπε η Φανή που το μυαλό της σκεφτόταν ασταμάτητα «θα τους τρομάξουμε».

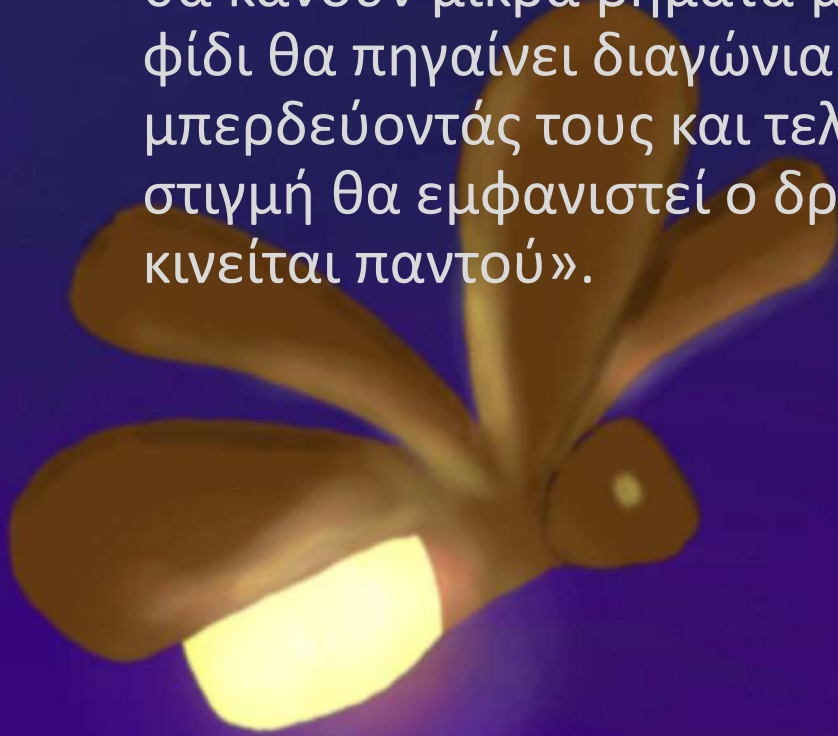
«Μα Φανή κανένα ζώο στο Λαμπερό Δάσος δεν είναι τόσο μεγάλο, για να τρομάξει τους ανθρώπους» της είπε ο Δήμαρχος.

«Όχι αλλά στο σκοτάδι εσείς οι πυγολαμπίδες μπορείτε να γίνετε πολύ τρομακτικές» είπε με ένα χαμόγελο η Μαυρομάτης που είχε καταλάβει τη σκέψη της Φανής.

«Φωνάξτε όλες τις πυγολαμπίδες» είπε η Φανή «θα χωριστούμε σε ομάδες και θα σχηματίσουμε με τις λάμπες μας έναν μανιασμένο δράκο, ένα πελώριο φίδι και πολλούς γίγαντες. Οι γίγαντες θα κάνουν μικρά βήματα μπροστά, το φίδι θα πηγαίνει διαγώνια μπερδεύοντάς τους και τελευταία στιγμή θα εμφανιστεί ο δράκος που θα κινείται παντού».

«Σαν το σκάκι» είπε ο Μαυρομάτης.

Μέσα σε λίγα λεπτά όλες οι
πυγολαμπίδες του Λαμπερού Δάσους
είχαν μαζευτεί στην Πορτοκαλί Πεδιάδα
και άρχισαν να παίρνουν μορφές.
Τεράστιοι φωτεινοί γίγαντες. Από
μακριά το θέαμα ήταν τρομακτικό

Οι άνθρωποι που ακόνιζαν τα τεράστια
αλυσοπρίονά τους και ετοιμάζονταν να
κόψουν το επόμενο δέντρο είδαν μια
λάμψη να φαίνεται μέσα από τα πυκνά
δέντρα.

Σιγά σιγά η λάμψη έπαιρνε μορφή.
Θεόρατοι γίγαντες κινούνταν προς το
μέρος τους. Αμίλητοι και επιβλητικοί.

Οι άνθρωποι άρχισαν να πηγαίνουν
προς τα πίσω φωνάζοντας. Παράτησαν
τα πριόνια και άρχισαν να τρέχουν προς
τη βάρκα τους.

«Ήρθαμε να κόψουμε αυτά τα δέντρα,
δε γυρίζει κανένας πίσω» φώναξε ο
επικεφαλής τους.

Ο Μαυρομάτης που ήταν ο πιο
γρήγορος έτρεξε να ειδοποιήσει για την
επόμενη κίνηση. Οι πυγολαμπίδες
σχημάτισαν ένα τρομαχτικό φίδι, το
οποίο κινούνταν διαγώνια.

«Και τώρα Ματ!» είπε ο Μαυρομάτης και από πίσω του ξεπρόβαλλε ένας τεράστιος κατακόκκινος δράκος. Πέταξε αρκετά ψηλά στον ουρανό και σταμάτησε, κοίταξε τον άνθρωπο κατάματα και με φόρα πέταξε προς τα πάνω του.

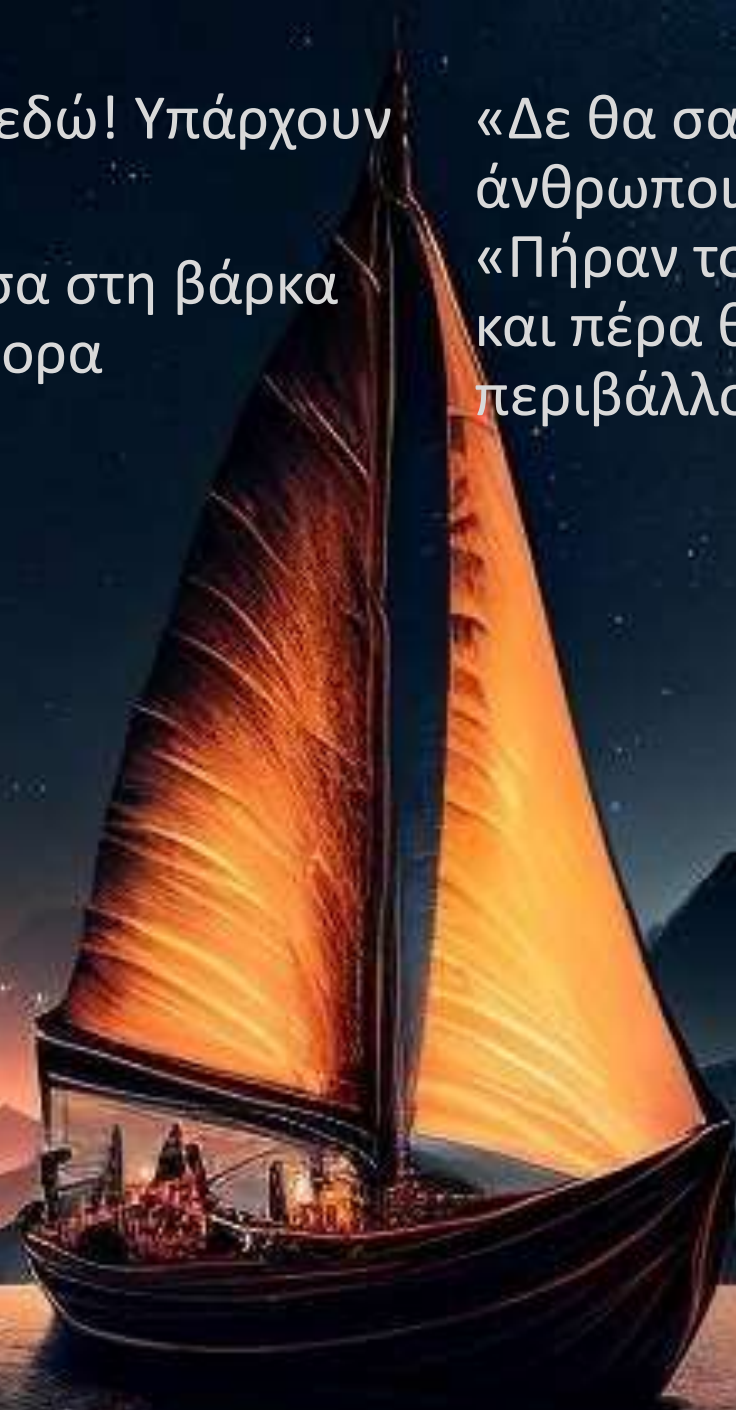
Το στόμα του φωτεινού δράκου άνοιξε και εκεί ανέλαβε δράση η Φανή. Με όλη της τη δύναμη έλαμψε τόσο πολύ ώστε το στόμα του δράκου να γεμίσει φλόγες. Χωρίς δεύτερη σκέψη ο επικεφαλής παράτησε το πριόνι και άρχισε να τρέχει.

«Πάμε να φύγουμε από εδώ! Υπάρχουν τέρατα!»

Οι άνθρωποι μπήκαν μέσα στη βάρκα και έφυγαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν.

«Δε θα σας ενοχλήσουν ποτέ ξανά οι άνθρωποι» είπε ο Μαυρομάτης «Πήραν το μάθημά τους και από εδώ και πέρα θα σέβονται περισσότερο το περιβάλλον».

A magical forest scene at night. The background is a deep blue, with several large, glowing lanterns hanging from the trees. The lanterns are made of a textured material and emit a warm, golden light. A path of light leads through the forest, and there are small, glowing particles floating in the air. The overall atmosphere is dreamlike and enchanting.

Οι ζητωκραυγές που ακουγόταν
σκέπασαν τη νύχτα στο Λαμπερό
Δάσος. Θαρρείς και απόψε ήταν πιο
φωτεινό από ποτέ. Όλα τα ζώα είχαν
στήσει ένα τεράστιο γλέντι για να
γιορτάσουν τη μεγάλη τους νίκη.

Ανάμεσά τους και η Φανή με τον
Μαυρομάτη, οι οποίοι έμειναν για
πάντα αχώριστοι φίλοι.

A magical forest scene at night. The background is a deep blue, with a path leading into the distance. Several large, glowing lanterns hang from the trees, casting a warm, golden light. The lanterns are made of a textured material, possibly woven or beaded, and have a bright light source inside. The trees are dark and silhouetted against the blue background. The overall atmosphere is serene and enchanting.

Τέλος

Program: Erasmus+

Key Action: Cooperation for innovation and the exchange of good practices

Project Title: Story Changers: enhancing pupils' social skills and enriching teaching methods through storytelling and virtual reality

Project Acronym: Story Changers

Project Agreement Number: 2020-1-CY01-KA201-066072

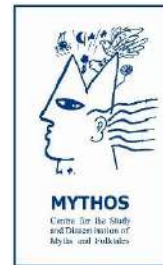
Project Start Date: 01/12/2020

Project End Date: 30/06/2023

Coordinator

Partners

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντικατοπτρίζει αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών, και η Επιτροπή δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.